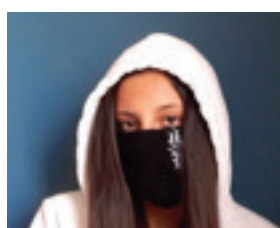
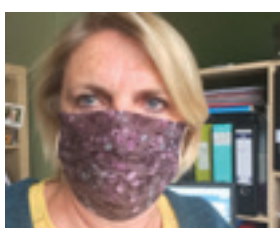
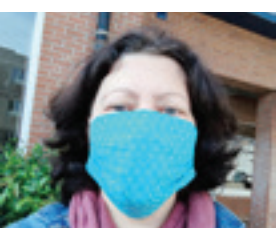
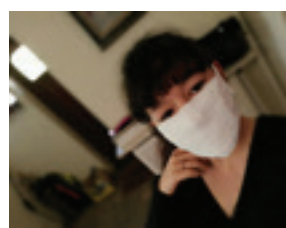
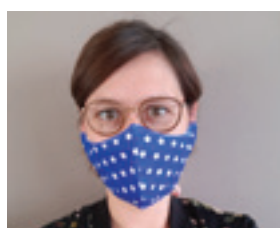
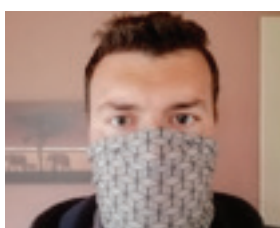
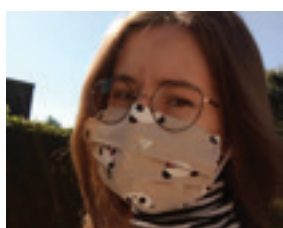
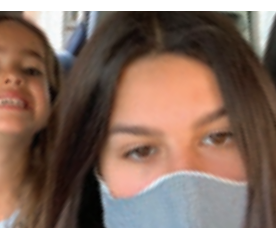
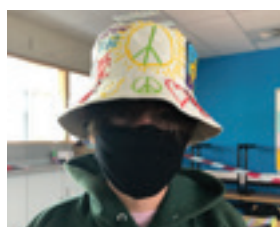
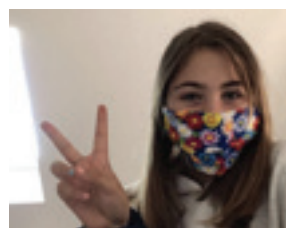
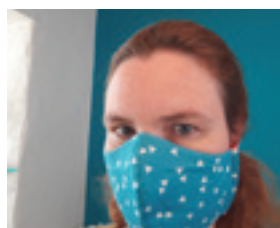
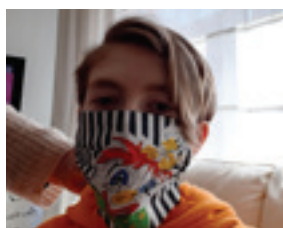
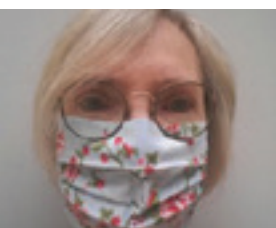
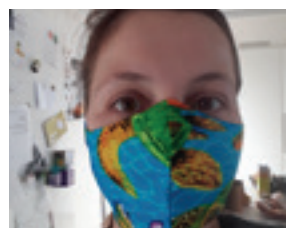
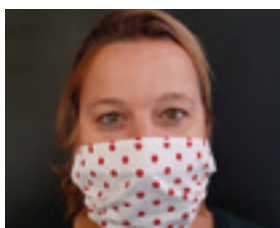

SCHAKEL

51

2019-2020

samen leren, samen leven
sint-jozef
instituut Kontich

Colofon

EINDREDACTIE:

Karliën De Cock

REDACTIE:

Marlies Aerts / Lien Claes / Stein Dombrecht / Nele Kempenaers / Manjen Maes / Els Olyslaegers / Elien Verlinden en Jurre Smets (5HW)

WERKTEN MEE:

Liesanne Adriaenssens / Ingrid Baute / Marc Bellinckx / Annik Bervoets / Ann Beyens / Olivier Blancquaert / Margot Bogaerts (4HW) / Sven Bosmans / Anneleen Bossuyt / Luna Boumans (5CM) / Ayla Cope (4STWC) / Marjolein Cox / Sofie Cornelis / Peter David / Chris De Smet / Nathalie Dierinck / Ivan Dockx / Olivia Dockx / Jef Embrechts / Harrison Hakizimana (6STWA) / Greet Hardy / Karliën Heyman / Helena Huyghe / Indra Kluppels / Annelies Labus / Razan Lafi (3WE) / Matthias Lauwers / Pieter Leysen / Tine Loverie (4STWC) / Herman Lynen / Liesbeth Onsia / Sofie Penders / Yana Rijckmans (5MRV) / Debbie Rottiers / Marc Schaepherders / Nadine Scheirens / Griet Schellekens / Julie Schits / Tom Schuddinck / Davina Somers / Julie Steger / Merel Thys (5CM) / Eef Tuyteleers / Karin Van Alphen / Myriam Van den Beemd / Tim Van den Brande / Caroline Vander Speeten / Kristel Van de Velde / Freddy Van Hoof / Roel Verhaert / Chris Verhoye / Juul Vermeulen (4WE) / Maxim Yperman

MONDMASKERSELFIES OP DE COVER VAN:

Sofie Penders / Myriam Van den Beemd / Lies Vints / Lotte De Bruyn / Ivan Dockx / Eef Tuyteleers / An Spiessens / Desiree Timmermans / Bente Van Landuyt / Niels Claes Rouire / Ellen De Cauwer / Stijn Verstappen / Amalia Kourachi / Milo Gryspeerd / Ymke Willems / Emma Fret / Jill Bal / Fleur Van den Eynde / Kaat Van den Audenaerde / Els Olyslaegers / Julie Deswarte / Elien Nuyttens / Dietske de Lobel / Luc Daelman / Jens De Moor / Liesanne Adriaenssens / Anneleen Bossuyt / Rika De Voogt / Jurre Smets / Marijke Verbesssem / Marie-Anne Michielsens / Kristien Bultheel / Wouter Van Looy / Ann Gys / Lonit Swiers / Loeka Smets / Stijn Servaes / Jana Minnebo / Karliën De Cock / Elien Verlinden / Cindy Claes / Nele Kempenaers / Rosa Van Eupen / Freddy Van Hoof / Herman Lynen.

VORMGEVING EN DRUKWERK:

Antilope De Bie Printing / Duffel

Voorwoord

Juni 2020. Niemand die in september 2019 verwachtte dat het schooljaar zo'n draai zou nemen. Uit het niets komt het nummer 'You'll never walk alone' van Gerry & The Pacemakers uit 1963 weer in de hitparade. De ene helft van de bevolking leert plots met een naaimachine werken, de andere helft ontdekt hoe mooi de eigen regio kan zijn door een uitje te maken met de fiets. En de schoolbanken ... die blijven tussen midden maart en midden mei volledig leeg. Het lijkt alsof de zomervakantie maanden te vroeg is ingezet.

Niet is echter minder waar. Het afstandsonderwijs of online lesgeven nam immers een hoge vlucht. Plots zaten we thuis aan een bureau of een eettafel te videochatten met leerkrachten of leerlingen. Het was ongewoon en ongezien – zowel voor leerlingen als voor leerkrachten. Voor de ene leerling was het een verademing om zelf eens te kunnen plannen, voor de andere was het een hele opgave. Ook leerkrachten wisten zichzelf te herontdekken: instructiefilmpjes opnemen, lessen toelichten in een videovergadering, alle aspecten van de ELO benutten en er zelfs digitaal les mee geven. **'Vanuit ons kot' deden we ons best om toch samen te kunnen leren, om toch samen te kunnen leven. Dat die verbondenheid tot in vele huiskamers dringt, is prachtig om te zien.**

Die verbondenheid beperkte zich niet tot Belgische huiskamers. Leerlingen van het vijfde middelbaar konden dit schooljaar actief deelnemen aan het Erasmus+ project 'Crossing Borders'. Zo gingen leerlingen en leerkrachten naar Spanje, en was het ook de bedoeling dat Spaanse en Duitse leerlingen en leerkrachten zouden kennismaken met het onderwijs in België. Helaas kon dat bezoek niet doorgaan omwille van COVID-19, net als de verschillende bouwkampen naar Polen, Albanië of Kroatië, de eindejaarsreizen naar Italië of Griekenland en de schooluitstappen naar Londen en Parijs.

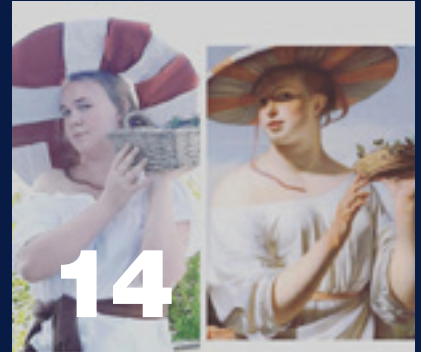
Waar die verbondenheid behalve in Spanje ook geraakt is, is in Peru. Op allerlei manieren werd een heel schooljaar geld ingezameld voor Oye LENA, een onderwijsproject in Peru. Met dat geld hoopt men weldra te kunnen starten met de bouw van een polyvalente ruimte. Negen gemotiveerde leerlingen en drie enthousiaste leerkrachten trokken tijdens de krokusvakantie naar Zuid-Amerika om het project ook ter plaatse te ondersteunen. Volgend schooljaar zullen er nog een paar Oye LENA-initiatieven op touw gezet worden.

Hoe het schooljaar er volgend jaar zal uitzien, is voorlopig nog even afwachten. De leerlingen van het zesde en zevende middelbaar mochten vanaf midden mei terug naar school, al waren daar de nodige maatregelen aan verbonden. Grote klasgroepen werden in twee verdeeld, lessen werden gevolgd met een mondkapje op en banken stonden op een respectabele afstand van elkaar. Het zorgde voor een verscheidenheid aan nieuwe ervaringen.

Zo is deze 51ste jaargang van het schooltijdschrift een goed gevuld exemplaar geworden, vol nieuwe ervaringen, kennismakingen met nieuwe collega's, en allerlei activiteiten die we graag in de kijker zetten. Wij wensen jullie hierbij alvast veel leesplezier!

Stein Dombrecht

Inhoud

COLOFON	2
VOORWOORD	3
INHOUD	4
BLIKVANGER: CORONA	6
Coronadagboek van onze preventieadviseur	6
Leerkracht zijn in Coronatijden	13
Art against Corona	14
Geschiedenis schrijven vanuit uw kot	16
Gulle gevers	17
NIEUW BLOED OP SINT-JOZEF	18
FAMILIENIEUWS	21
In het huwelijksbootje	21
Vers van de pers	22
De laatste pasjes op Sint-Jozef	25
SIN-JOZEF IN HET BUITENLAND	26
Op inleefreis naar Peru	26
Erasmus+ Crossing Borders	33
LEERLINGEN IN DE KIJKER	38
Op het verjaardagsfeest van kroonprinses Elisabeth	38
Yana Rijckmans, een corona-heldin	39
Mokafina_ “Kwaliteit, ambacht en service” - Met de economische vakgroep op bedrijfsbezoek bij oud-leerlingen	40
Margot Bogaerts, kampioene acrogym	41
Getuigenis vanuit oorlog	42
HET LEVEN ZOALS HET IS OP SINT-JOZEF	44
Ontdek je talenten	44
Welkom Jose en Wilfredo!	46
Nieuwe graadcoördinatoren	48
Jef Vermassen maakt indruk	50
Leraar fietst bomen bij elkaar	50
Feest!	51
Hoog bezoek van zuster Jeanne Devos	51
6MRV en 6OR geslaagd als team	52
4 STW fleurt het rusthuis op	53
5 WEWI op bezoek bij koning Filip	54
Oordopjes stom of broodnodig	56
Arrivederci Alessandra	56
Bezoek aan de firma Campaert in Waarloos	57
DE SNELLE VRAGENRONDE	58
ZWAAIDEN AF	62
GEWOON	67

Blikvanger: Corona

CORONADAGBOEK VAN ONZE PREVENTIEADVISEUR

Woensdag 11/03/2020: De nationale veiligheidsraad kondigt aan dat vanaf vrijdag om middernacht het land in een lichte lockdown gaat. Cafés en restaurants gaan na het laatste lockdownfeestje dicht, de lessen op school worden geschorst en we moeten opvang voorzien voor kinderen waarvan de ouders in essentiële beroepen werken. Het dringt nog niet echt door... maar dit is niet normaal!

Maandag 16/03/2020: Ik vertrek gewoon als altijd naar Kontich en kom om 8 uur in een lege school. Enkel de bureaus zijn nog bemand en het onderhoudspersoneel is aanwezig. Om 8.30 u. worden 2 leerlingen die naar de opvang komen door 10 leerkrachten, 4 directies en de preventieadviseur warm onthaald! 😊

Woensdag 18/03/2020: De werkschema's van het onderhoudspersoneel moeten worden omgegooid. Het is belangrijk dat zij kunnen blijven werken zolang de lockdown duurt, d.w.z. tot 26 april, dus een 5-tal weken. Dat moet lukken: we beginnen met het ontsmetten van computers en laptops.

Verschillende oproepen van ziekenhuizen uit de buurt bereiken de school: het materiaal om mondmaskers te maken voor Stuivenberg Gasthuis Antwerpen wordt aangeleverd. Zeven FFP2-maskers (die ik in het werkhuis vond) worden naar het Sint-Jozefziekenhuis in Mortsel gebracht. Labojassen uit de wetenschapslokalen worden gewassen op 90°C en worden voor het UZA in Edegem klaargelegd. Voor het eerst dringt de ernst van de situatie goed tot mij door.

Vrijdag 20/03/2020: Vorige week al was duidelijk dat de buitenlandse reizen 2020 in de paasvakantie niet zullen doorgaan. Ook de bouwkampen vallen in het water. We proberen zoveel mogelijk reservaties kosteloos te annuleren of de betaalde voorschotten op een of andere manier te recupereren. Ondertussen werkt het sjict-team zich uit de naad om instructiefilmpjes over Google Meet e.d. te maken. Stiekem ben ik blij dat ik zelf geen les meer geef. Chapeau voor de collega's leerkrachten.

Woensdag 25/03/2020: 's Avonds wordt de beslissing van de veiligheidsraad bekend gemaakt. De scholen blijven dicht tot minstens 26/04/2020 en misschien wordt dit tot 03/05/2020 verlengd. Wat voor een halfslachtige beslissing is dat nu weer, onduidelijkheid troef! Eén ding staat vast: het is nog niet gedaan!

Vrijdag 27/03/2020: De voorbije weken kwam in de naaiklassen een fijn, gemotiveerd en enthousiast team van collega's mode en vrijwillige leerkrachten samen om mondmaskers te knippen, plooiën en stikken. Vandaag werden 550 mondmaskers afgeleverd bij het Stuivenberg Gasthuis in Antwerpen, die dankbaar door het zorgpersoneel in ontvangst werden genomen.

Maandag 30/03/2020: Een preventieadviseur moet van alles op de hoogte blijven. Ik lees 2 kranten, volg het nieuws en alle updates via Nieuwsbrief Katholiek Onderwijs Vlaanderen, breaking news en sociale media. De feiten en het fake news volgen elkaar zo snel op dat het me doet duizelen.

Dinsdag 31/03/2020: Op school houdt men een bevraging over welke leerlingen thuis niet beschikken over een computer of andere digitale mogelijkheden om aan pre-teaching mee te doen. De ondersteuners hebben de 400 leerlingen, waarvan we niet gehoord hadden of waarvan iets niet duidelijk was opgebeld. Waauw!

Donderdag 02/04/2020: Omdat we nog steeds niet zeker weten wat het wordt, bestaan er 2 scenario's: of terug opstarten of verder doen via de digitale weg. Herhalen gaat over in pre-teaching. Op basis van richtlijnen vanwege de overheid bedenkt de directie een plan van aanpak met de digitale coronakalender als basisinstrument. Sijct draait overuren.

Vrijdag 03/04/2020: Betrapt! Een gezinnetje eendjes heeft zich de speelplaats toegeëigend.

Er is een ict-nascholing voor leerkrachten. Teleteaching is niet zo evident voor iedereen. Davina, Tom, Wim en Sven zijn helden! De leerkrachten zijn

blij dat ze nog eens collega's in levende lijve zien en blijven langer op school rondhangen dan strikt noodzakelijk is. Het is lang geleden dat het zo 'druk' was op school en het voelt zelfs wat onwennig!

Einde van een bijzonder tweede trimester. Ik sluit 's avonds de school af met het idee dat ik morgen niet op bouwkamp vertrek en dat ik ook niet naar mijn geliefd zeetje mag. We weten niet eens of we na de vakantie terug mogen opstarten!

PAASVAKANTIE: Tijd voor wat ontspanning en eindelijk beginnen aan het werk dat zich thuis heeft opgestapeld. In die volgorde! Ik heb een elektrische fiets besteld. Eindelijk toegegeven aan het feit dat ik ouder word en tegenwoordig opzie tegen die 11 km die ik meestal met wind op kop naar school moet fietsen.

Vrijdag 10/04/2020: Ik ben even langs school gepasseerd om de collega's van het onderhoud een hart onder de riem te steken en het nieuwe werkschema voor volgende week brengen. Intussen weten we dat de school nog langer dicht blijft tot ten minste 03/05/2020. Langer mag het eigenlijk niet duren, als ik hen nog de hele tijd aan het werk wil kunnen houden.

School komt voor mij deze week op de achtergrond. Ik fiets wel 2 keer even tot daar om te kijken of de mensen van het onderhoud verder kunnen. Het nieuws en de berichten in de elo goed opvolgen en supporteren voor de collega's leerkrachten die zich in bochten werken om de eerste week van de coronakalender op te vullen, dat is momenteel het enige dat ik als preventieadviseur kan doen.

Vrijdag 24/04/2020: Het is lang wachten op de berichtgeving van de veiligheidsraad en eens ze begonnen zijn, weten ze niet van ophouden. Wat een gedrocht van een Powerpoint. Een lesje presentatietechnieken zou niet misstaan. De scholen worden pas half mei heropend: eindelijk zekerheid! Nu begint het grote werk pas!

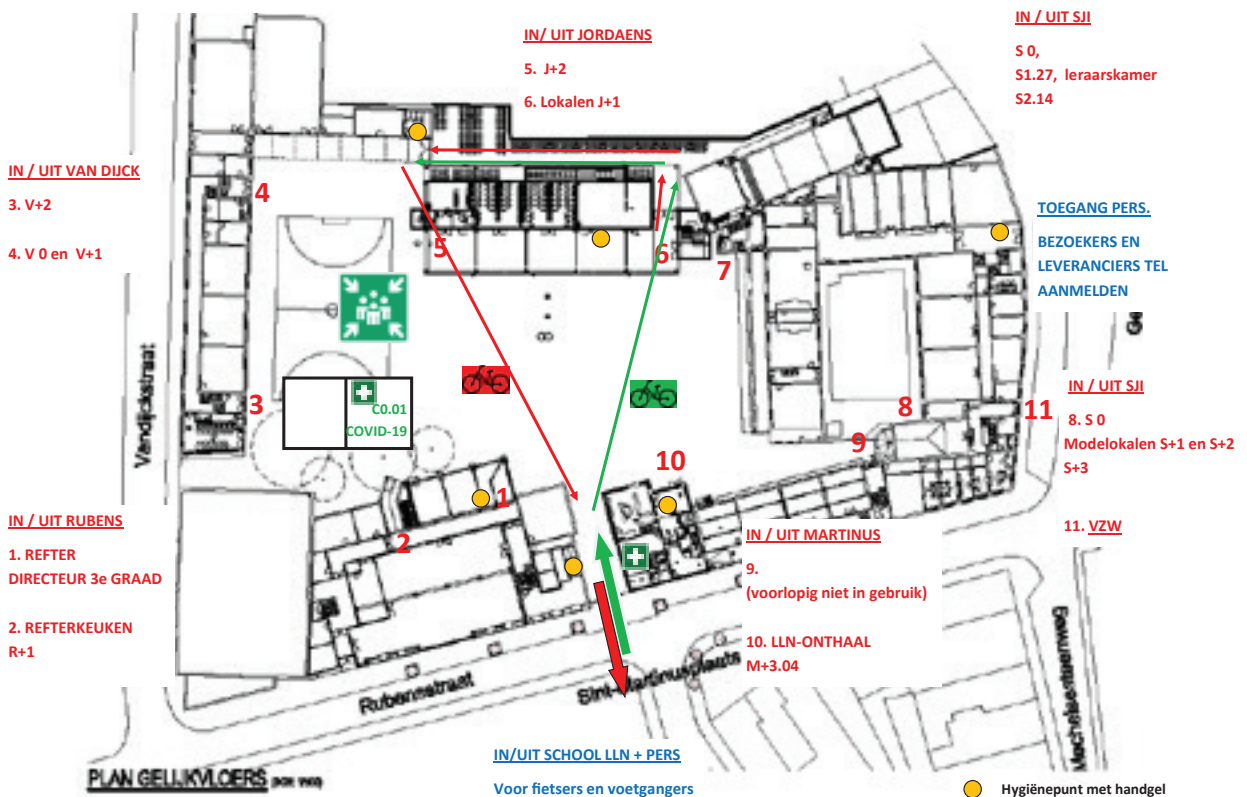
Dinsdag 27/04/2020: De Raad van bestuur komt bijeen in de refter van de school. De tafels heb ik zo geschikt dat de leden van de vergadering 1,5 meter uit elkaar zitten, er is handgel om handen te ontsmetten bij het binnenkomen. Dit wordt de nieuwe realiteit. Ondertussen stap ik de speelplaats af om te weten hoe groot ze is. Volgens de richtlijnen van de overheid moet elke leerling 4m² krijgen. In praktijk is dit 1 leerling per betontegel! 1,5 meter afstand houden van elkaar blijft de norm!

Ik doe een eerste poging om circulatieplannen op te stellen en werk 2 pistes uit op papier: de piste van éénrichtingsverkeer moet ik al snel verlaten, gezien de ingewikkelde structuur van sommige gebouwen. Gecompartimenteerd verkeer is veel efficiënter en realistischer om in praktijk om te zetten. Bovendien

vraagt het minder aanpassing voor de leerkrachten en leerlingen.

Woensdag 29/04/2020: Ik word wat ongeduldig! Ik wil aan de risicoanalyse beginnen, maar moet wachten op de instructies en het voorbereidend werk van PREVOR. Het doet me pijn dat ik mijn belofte aan het onderhoudspersoneel om hen de hele tijd te laten doorwerken, niet heb kunnen houden. Vandaag moet ik hen aankondigen dat ze volgende week moeten thuisblijven. Ze moeten hierbij kiezen: ofwel vier van de twintig dagen betaald verlof opofferen en hun volledige loon houden, ofwel een week in technische werkloosheid met 70% van al bijna niets. Stomme corona!

Donderdag 30/04/2020: Er is een LOC-vergadering. Het stappenplan dat we een uur ervoor van PREVOR hebben gekregen, wordt toegelicht. Nu begint het grote werk! Na de middag zit ik samen met Heidi om bestellingen te doen: handgel, poetsdoeken en -producten, mondmaskers, plexi-schermen, handschoenen, verf en lint voor signalisatie, zeep en zeepbakjes, ... Je wilt niet weten hoeveel geld we hebben uitgegeven...

Vrijdag 01/05/2020: Dag van de arbeid. Ik zal dan maar wat werken zeker! Mijn hygiëneplan krijgt vorm, na 8 uur aan de computer is het eindelijk af!

Zondag 03/05/2020: Na 3 uur en 5 mondmaskers afgewerkt te hebben, geef ik het op... helemaal gefrustreerd! Het wordt me meteen weer duidelijk waarom ik niet meer lesgeef in de modevakken: dit is niet mijn passie! Mijn vriendin Katarzyna is de reddende engel. Zij maakt maskertjes, assorti met mijn kleding!

Dinsdag 05/05/2020 : Na een marathon van 2 dagen werken aan de risicoanalyse van onze school drukt Wouter om 16.59 uur op verzenden, 1 minuut voor verstrijken van de deadline. Check!

Woensdag 06/05/2020: Ik plan een dagje thuiswerken. Eerst een aantal dingen voor mijn bijberoep in orde brengen en daarna wil ik graag beginnen met de opleiding op maat voor het onderhoudspersoneel. Zij zijn een onmisbare schakel in het hele exitplan, dus ze moeten goed weten wat er van hen wordt verwacht.

Om 6 uur zit ik al achter mijn computer, maar om 10 uur wordt de rust verstoord door onze 2 volwassen dochters die ruzie maken over wie het eerst in de badkamer mag. Nog wat later begint de oudste het huis schoon te maken, zoals ze had beloofd. Het lawaai van de stofzuiger en het nodige gezucht maken me duidelijk dat ik in de weg zit. Ik vlucht dus terug naar school!

Donderdag 07/05/2020: Onze risicoanalyse wordt goedgekeurd door Interne Dienst en Idewe. Het voelt toch wel als een opluchting. Nu kan de praktische uitwerking ervan pas écht starten.

In de namiddag is er weer een LOC-vergadering over de stand van zaken in het luik veiligheid en de eerste versie van het draaiboek. In het pedagogische luik moeten er veel knopen doorgehakt worden: wie

laten we, naast de zesde en zevende jaren, nog naar school komen? Wat is logistiek haalbaar? Wat met evaluatie, examens, afsluiten van het schooljaar? De richtlijnen van de overheid zijn als het ware nog warm, vers... de directie heeft amper de tijd gehad om ze te lezen. Met de collega's van het LOC worden de richtlijnen besproken, bediscussieerd en er worden beslissingen genomen. Het zijn boeiende discussies, maar ik ben toch blij wanneer Heidi en ik na een uur de vergadering mogen verlaten om ons terug op de logistieke organisatie te concentreren.

Vrijdag 08/05/2020: Ik betrap Heidi in gevecht met de doseerpompen voor de handgel. Het afstellen van de unidoses 3-5ml per keer is een precisiewerkje. Ik maak haar de opmerking dat het geen zonnecrème is, waarop ze antwoordt: Ik ben ondertussen ontsmet tot achter mijn oren!

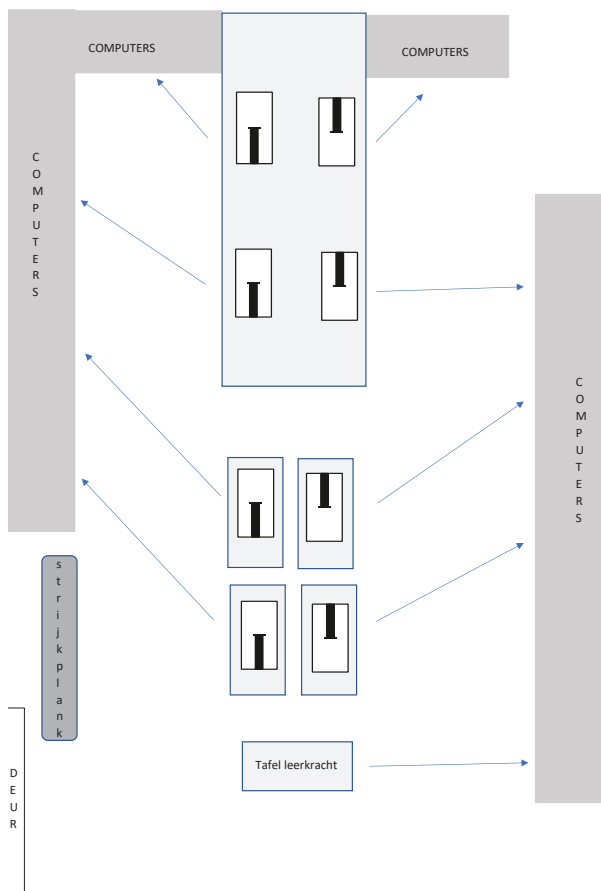
Ik werk de opleiding voor het onderhoudspersoneel verder uit met taakkaarten per werkpost. Ook de externe poetsfirma moet over de heropstart en hun rol hierin worden gebriefd. Ik hoop dat zij zich ook aan deze afspraken zullen houden.

Zondag 10/05/2020: Moederdag! Zelf ben ik in de bloemetjes gezet door onze twee prachtige dochters. In de namiddag ben ik met de oudste, gewapend met mondmaskers, bij mijn ouders op bezoek geweest. Het was een emotioneel weerzien, na 7 weken, weliswaar op veilige afstand.

Maandag 11/05/2020: In de voormiddag start ik met de opleiding voor het onderhoudspersoneel. Ik ben blij hen terug te zien en hoop dat ze een beetje

hebben kunnen rusten en genieten van het mooie weer. Want het hele exitplan valt of staat met het goed opvolgen van richtlijnen en met het onderhoud. Als zij ziek worden, dan hebben we pas écht een probleem!

Dinsdag 12/05/2020: De collega's mode maken zich wat zorgen over de praktische en veilige uitvoering van hun praktijklessen. Zij hebben vanmorgen al een Google Meet georganiseerd, waar zij hun bezorgdheden hebben gebundeld en een voorstel voor de schikking van de modelokalen hebben uitgewerkt. Fijn dat collega's mee denken en voorstellen doen zodat ik, zelfs binnen de marges van de strenge richtlijnen, kan rekening houden met de specifieke noden en wensen. Ik heb er dan maar ineens werk van gemaakt en hun lokalen klaargezet.

Woensdag 13/05/2020: Het draaiboek en vooral de nieuwe richtlijnen in verband met evaluaties en deliberaties veroorzaken heel wat opschudding bij de leerkrachten. De leden van het LOC en de vertrouwenspersonen krijgen een storm van reacties en vragen. Zij waren aanwezig bij de besluitvorming en reageren door een extra duiding hierover op het forum te zetten.

Vandaag werden de gemeenschappelijke lokalen als de leraarskamer, de stille ruimte en de refter in coronasetting geplaatst. Paul en Ivo zijn begonnen met de signalisatie op de speelplaats, Jan en Heidi met de signalisatie in de gebouwen. Ik heb SUPER collega's!

Vijf dagen heeft het geduurd... en de eerste aanpassing van het draaiboek is een feit: De arbeidsgeneesheer (en daarmee volgt ook het schoolbestuur) verstrengt zijn advies over het gebruik van het gelaatsscherm en zegt nu dat het gelaatsscherm énkél mag gedragen worden in combinatie met het mondkapje (dus strenger dan de GEES!).

De rest van de dag heb ik me beziggehouden met het zoeken naar venstermaskers, speciaal gemaakt voor doven en slechthorenden. We vroegen en kregen hulp van een Liesbeth Vuegen om venstermaskers te maken voor de collega's die aan deze leerling lesgeven.

Donderdag 14/05/2020: Na de opleiding EHBO in coronatijden voor de ondersteuners, ben ik aan mijn algemene rondgang begonnen: nakijken of alles in orde is of dat het nog tijdig in orde kan komen! Wat nog niet helemaal oké is, even zelf in orde brengen... als ik de materialen al heb natuurlijk. Sommige leveringen laten immers op zich wachten, o.a. de tape om markeringen aan te brengen in de gebouwen en de linten om de toegang tot het leerlingenonthaal en de personeelsdienst te regelen. Hopelijk zijn ze er morgen.

Vrijdag 15/05/2020: Heidi zet de puntjes op de i, de laatste aanduidingen worden op de speelplaats aangebracht.

De collega's van de zesde en zevende jaren komen 'oefenen'. Ik ben toch een beetje zenuwachtig... Ik hoop dat er geen vragen gaan komen waar ik nog niet aan gedacht had. Ik ondervind aan den lijve hoe het voelt om met een mondk masker les te geven. Na de drie presentaties, ben ik redelijk buiten adem!

Maandag 18/05/2020: D-day! Ik heb een beetje een 1 september-gevoel... kriebels in de buik! De eerste lesdag in corona-stijl verloopt heel vlot en rustig. Leerlingen en leerkrachten zijn blij elkaar weer 'live' te zien. De anderhalve meter afstand houden is het moeilijkste, maar onze 'geschilderde majorettenstokjes op de speelplaats' bewijzen hun nut! En de preventieadviseur zag dat het goed was: Dit is teamwork!

We zijn nog niet aan het einde van het verhaal. De komende weken zal het exitplan geëvalueerd en bijgestuurd worden waar dit nodig is. Samen met de directie en het uurroosterteam puzzelen we nu verder om de leerlingen die naar school moeten komen allemaal een plaatsje te kunnen geven, zonder hierbij

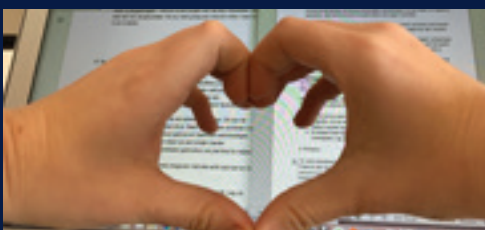
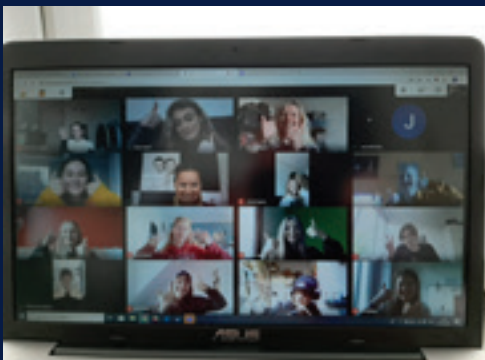
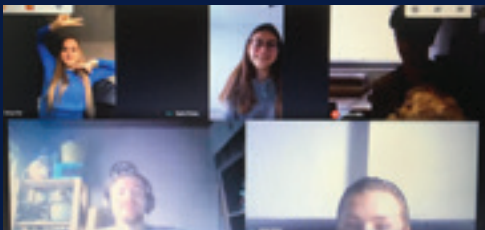
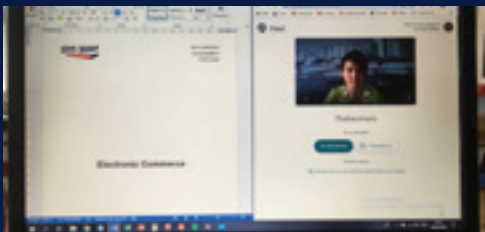
de veiligheidsvoorschriften uit het oog te verliezen. Devoorbijewekenwarenvormij,alspreventieadviseur, een bijzonder boeiende ervaring. Gestuurd door richtlijnen van de overheid en het schoolbestuur, heb ik mij mogen uitleven in risicoanalyses, hygiëneplannen, werkpostinrichtingen, opleidingen, ... Het is eens een keer iets anders dan een evacuatieoefening!

Ja, het was veel werk... maar ik heb mogen rekenen op een geweldig directieteam, op mijn collega's ondersteuners, het onderhoudspersoneel en de werkmannen en op zovele vrijwillige helpende handen. Aan al deze collega's een welgemeende DANKJEWEL! Want zonder hen was het nooit gelukt!

Karin Van Alphen

LEERKRACHTEN IN QUARANTAINE

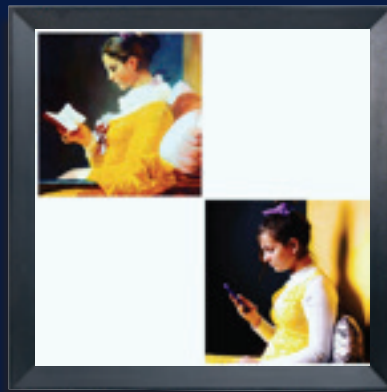
Wanneer wij als leerkracht plots niet meer voor de klas mogen staan, valt een essentieel deel van ons beroep weg. We moesten dus snel andere manieren zoeken om in contact te blijven met onze leerlingen. Deze foto's werpen een blik achter de schermen van wat het betekent om leerkracht te zijn vanuit ons kot, in coronatijden."

ART AGAINST CORONA

Tijdens de coronacrisis werden er allerlei projecten op poten gezet om de leerlingen creatief aan het werk te zetten. Op Instagram ontstond de account 'Art against Corona' waarin leerlingen wekelijks 'challenges' kregen rond kunstwerken. Onze leerlingen uit de eerste en tweede graad kwamen ontzettend origineel uit de hoek en stuurden pareltjes van kunstwerken door. Een greep uit de opdrachten was: Knutsel een mannetje uit karton, geïnspireerd door kunstenaar Marcus Oakley. Hermaak een bestaand kunstwerk. Maak een masker geïnspireerd op het werk van Picasso, of creëer je eigen monochroom stilleven, geïnspireerd door kunstenaars Athena Melton. Hieronder zien jullie een kleine selectie uit de vele prachtige inzendingen. Wie de volledige Instagramaccount wil bekijken, kan dat door op Instagram @art_against_corona te volgen.

@art_against_corona

GESCHIEDENIS SCHRIJVEN VANUIT UW KOT

Begin februari. De eerste coronapatiënten in België stromen stilletjes aan binnen. De pandemie verspreidt zich snel over de gehele wereld en lockdowns beginnen de norm te worden. Het leven van heel veel mensen verandert in een vingerknip. Voor sommigen zijn de maatregelen al gewoonte, maar voor anderen nog niet.

Het zijn rare tijden. De dystopische films die al jarenlang worden gemaakt waarin natuurrampen gebeuren en, jawel, ook virussen de wereld teisteren, zijn plots realiteit geworden. Onze huidige situatie lijkt soms akelig op die in de VTM-serie 'Cordon', waarin een deel van Antwerpen in lockdown gaat om een dodelijk virus in te dijken. 'Social distancing' maakt allicht kans om woord van het jaar te worden, en na het hele gedoe van thuisblijven en afstand houden gaan we die term waarschijnlijk niet meer kunnen aanhoren.

Iedereen moet zich plots aanpassen, en dus ook onze school en de leerlingen. Zeker vóór de paasvakantie vond ik het persoonlijk eerder chaotisch. We moesten opletten dat we enerzijds in onze cocon bleven, maar er anderzijds ook voor zorgen dat we de vele taken van de leerkrachten - bezorgd dat we onze eindtermen niet zouden halen - op tijd afleverden. Langs ieder mogelijk kanaal werden we bestookt en de SJI-mailbox ontplofte. De techniek wou bovendien niet altijd mee. Ikzelf kreeg plots een hoge telefoonrekening omdat ik via mijn computer zonder het te weten had ingebeld op een Google-server in Californië om deel te nemen aan een Google Meet. Dat hadden de ouders niet zien aankomen...

Gelukkig was er een passende 'time-out': de paasvakantie! Die hadden we allemaal hard nodig om bij te tanken. Het werd ook duidelijk dat leerkrachten in deze periode zichzelf hadden klaargestoomd om een 'pre-teacher' te worden. Na de paasvakantie verliep alles veel overzichtelijker. We kregen een veel beter overzicht op wat van ons werd verwacht. Omdat alle scholen in Vlaanderen plots online les kregen, konden de applicaties om aan livechat te doen het soms niet slikken. Microfoons draaiden op volle toeren en hadden ook van tijd tot tijd de nodige rust nodig. Ze begaven het soms heb ik de indruk, want velen zitten nu met een gaming-headset voor het scherm. Best grappig.

Ook muziekscholen hadden een hele andere organisatie. Zo moest ik, als pianist, mezelf opnemen en dit filmpje doorsturen naar mijn leerkracht, die er vervolgens feedback op gaf. Mijn muziekschool richt normaal doorheen het jaar klasconcerten in. Maar ook hier stak de coronacrisis een stokje voor. Dit was uiteindelijk snel opgelost op een ludieke manier met onlineconcerten waar een montage gemaakt werd van doorgestuurde filmpjes. Het is natuurlijk niet hetzelfde (toffe) gevoel om op een podium te kunnen staan, maar toch aangenaam dat het op die manier kan doorgaan.

Het thuisblijven zelf vond ik niet zo erg. Ik miste de school wel, maar toch. De lockdown leverde mij alvast enkele nieuwe hobby's op. Zo ben ik aan het schilderen, tekenen en puzzelen geslagen. Op menig salontafel zal tegenwoordig eerder een puzzel liggen dan een vaas met een bos bloemen. Zodat, als er een gezinslid voorbij stapt om iets te gaan halen uit de koelkast, die nog snel een wanhopige poging kan wagen om een puzzelstukje in te passen. Voor velen wellicht een herkenbare situatie.

Ik ervoer deze rare periode ook als "rustiger": je kan al eens wat later opstaan, je maakt sneller eens een wandelingetje in de wijk, ... We leefden allemaal op een Frans tempo, meer à l'aise. Tijdens de wandelingen die ik maakte, was het heel raar wanneer je een andere persoon tegenkwam. Die sprong dan in de bosjes (wel op een veilige afstand van 1,5 meter) uit angst om een besmetting op te lopen. Maar er waren ook mensen

die je plotsklaps aanspraken om een babbel te doen. Mensen hebben sociaal contact nodig en dat is plots weggevallen.

Misschien beseffen we het niet allemaal, maar we maken een periode mee die in de geschiedenisboeken zal belanden. Onze kinderen zullen later in het Sint-Jozefinstituut lessen krijgen over deze pandemie en hoe we die ervoeren. Alleen ben ik zoals iedereen benieuwd wat de volgende pagina's van die geschiedenisboeken zullen inhouden. Gaan we nog een (zwaardere) golf tegemoet? Nog langer in ons kot? Wat we wel weten, is dat we beter voorbereid zullen zijn. We houden de moed erin en laten het op ons afkomen.

We zien wel wat de toekomst brengt...

Jurre Smets (5HW)

GULLE GEVERS

EEN DIKKE DANKJEWEL AAN IEDEREEN DIE ONZE LEERLINGEN EEN LAPTOP SCHONKI!

Afstandsonderwijs volgen is niet voor elke leerling zo vanzelfsprekend. We deden een uitgebreide bevraging bij al onze leerlingen en hun ouders en stelden vast dat sommige gezinnen geen laptop, desktop of tablet hebben. Na een warme oproep via Facebook en door goede contacten aan te spreken, vonden we voor deze leerlingen toch een oplossing!

We ontvingen donderdagmiddag 22 splinternieuwe Acer-laptops van Dhr. Bovée (ASPEX), vader van 2 leerlingen in onze school. Hij sprak zijn netwerk aan, wierf fondsen en kon ons zo aan deze laptops helpen. Via de Gemeente Kontich en het OCMW van Kontich krijgen nog eens 5 leerlingen van onze school een laptop! Realdolmen gaf ons, via oud-leerling Katty Verresen, nog 5 (tweedehandse) laptops. Ten slotte zijn er ook een aantal collega's, burens, oud-leerlingen, vrienden die een laptop schonken.

Dankzij al deze mensen zorgen we ervoor dat elke leerling van wie wij weten dat hij/zij thuis géén laptop/desktop/

tablet ter beschikking heeft, vanaf heel binnenkort wél een toestel heeft en dus goed verder kan met schoolwerk. Op deze manier helpen we dus voor een lange periode onze leerlingen, en vaak ook hun broers, zussen en ouders! Wij zijn dan ook iedereen die hier mee aan geholpen heeft ontzettend dankbaar!

Nieuw bloed op Sint-Jozef

CAROLINE
VANDER
SPEETEN

CHRIS
VERHOYE

Geboortedatum: 12 juni 1969

Vakken: Frans - geschiedenis

Klassen: 3STWB, 3STWC, 3STWD, 3CMB

Lievelingseten: Een slaatje met geitenkaas

Jouw motto: Le bonheur est dans les petites choses.

Wanneer ik niet aan het werk ben, vind je me hier:

Op wandel of onderweg met de fiets - op een terras
in mijn favoriete dorpje in Frankrijk

Ik vind het leuk dat ik op Sint-Jozef...

al veel lieve mensen heb leren kennen

Favoriet moment op onze school:

De nieuwjaarsreceptie

Favoriete plaats op onze school: In de klas

Geboortedatum: 20 februari 1996

Vakken: Nederlands en Engels

Klassen: 4EC, 5CM, 5STWC, 5STWE, 6STWC,
6STWD, 6STWE-6CM

Lievelingseten: Alles waar pasta en véél kaas in zit.

Favoriete artiest/ groep: Editors, Pearl Jam

Jouw motto: Say yes to new adventures!

Wanneer ik niet aan het werk ben, vind je me hier:

In de keuken of bij vriendinnen

Ik vind het leuk dat ik op Sint-Jozef... elke dag met zo
veel mensen in contact kom

Favoriet moment op onze school: Tijdens de koffie-
pauze met collega's bijpraten

Favoriete plaats op onze school: De leraarskamer

Dit heb ik over mezelf geleerd dit schooljaar: Er zit-
ten maar 24 uren in één dag, al zouden dat er soms
gerust wat meer mogen zijn.

Dit wens ik collega's toe volgend schooljaar:

Fijne klassen met toffe leerlingen

DEBBIE ROTTIERS

Geboortedatum: 5 augustus 1981

Lievelingseten: Asperges op vlaamse wijze

Favoriete artiest/ groep: Heb ik niet echt, hou van alle muziek

Jouw motto: Gelukkig zijn, je leeft maar 1 keer

Wanneer ik niet aan het werk ben, vind je me hier: Met mijn kinderen bezig, of mijn man helpen met zijn hobby (wood carving) Ik vind het leuk dat ik op Sint-Jozef... veel contact heb met ouders/leerlingen en collega's

Favoriet moment op onze school: Pauze met de collega's, drukke werkdag

Favoriete plaats op onze school: Speelplaats, en secretariaat

Dit heb ik over mezelf geleerd dit schooljaar:

Dat ik ontzettend graag op een school werk

Dit wens ik collega's toe volgend schooljaar:

Geen corona

MAXIM YPERMAN

Geboortedatum: 17 december 1995

Vakken: Geschiedenis & PAV

Klassen: 3OIA, B, 3STWA, 3STWB, 3STWC, 3STWE, 3EC, 3HW, 3ORA, 4STWA, 4STWD, 4STWE, 4CM, 4OC

Lievelingseten: Gewone boerenkost

Favoriete artiest/groep: The Script

Wanneer ik niet aan het werk ben, vind je me hier: Zaalvoetbal

Ik vind het leuk dat ik op Sint-Jozef... direct in een leuke omgeving terecht kwam

Favoriet moment op onze school: SJI-café

Favoriete plaats op onze school: Rafter om 10u

Dit heb ik over mezelf geleerd dit schooljaar: Dat ik misschien toch iets minder perfectionistisch moet zijn

Dit wens ik collega's toe volgend schooljaar: Een normaal schooljaar

HELENA HUYGHE

Geboortedatum: 13 januari 1980

Vakken: SW, IO-SW, GE

Klassen: 4STWB, 4STWC, 5OMB, 5STWA

Lievelingseten: Vis en schaaldieren, spaghetti vongole

Favoriete artiest/ groep: Bob Marley

Jouw motto: Yes, you can!

Wanneer ik niet aan het werk ben, vind je me hier: Yoga, aan het lezen, aan het koken,...

Ik vind het leuk dat ik op Sint-Jozef... een nieuwe uitdaging heb gevonden.

Favoriet moment op onze school: Als ik voor de klas sta, middagpauze met de collega's,...

Favoriete plaats op onze school: Geschiedenislokaal

Dit heb ik over mezelf geleerd dit schooljaar:

Dat veranderen loont!

Dit wens ik collega's toe volgend schooljaar:

Geen Corona lockdown

OLIVIER BLANCQUAERT

Geboortedatum: 4 februari 1980

Lievelingseten: Côte a l'os op de BBQ

Favoriete artiest/ groep: Nick Cave

Jouw motto: Carpe Diem / geniet met volle teugen van het leven want voor je het weet...

Wanneer ik niet aan het werk ben, vind je me hier: Op café, restaurant, concertzaal, festival en soms ook op de fiets:-)

Ik vind het leuk dat ik op Sint-Jozef... warm onthaald ben geweest door de collega's

Favoriet moment op onze school: vlaaienslag, leuk hoe iedereen zich hier hard voor inzet

Favoriete plaats op onze school: mijn bureautje

Dit heb ik over mezelf geleerd dit schooljaar: dat je niet bang hoeft te zijn voor een nieuwe uitdaging.

Dit wens ik collega's toe volgend schooljaar: een goede gezondheid voor vrienden en familie

PIETER LEYSEN

Geboortedatum: 25 september 1987

Lievelingseten: Pasta Pesto

Favoriete artiest/groep: 21 pilots, Mura Masa, Flume

Jouw motto: Dat is toch het einde van de wereld niet :)

Wanneer ik niet aan het werk ben, vind je me hier:

Achter mijn drumstel, op het voetbalveld

Ik vind het leuk dat ik op Sint-Jozef... kinderen kan helpen!

Favoriet moment op onze school: 100 dagen en SJI-café natuurlijk!

Favoriete plaats op onze school: leerlingenonthaal

Dit heb ik over mezelf geleerd dit schooljaar:

Dat ik bijzonder graag met jongeren werk.

Dit wens ik collega's toe volgend schooljaar:

een goede gezondheid en veel geluk.

IVO DE SWERT

Geboortedatum: 13 maart 1963

Opdracht op school: klusjesman

Favoriete groep: The Carpenters

Lievelingseten: zeevruchten

(oesters, mosselen, gambas ...)

Motto: Pluk de dag! Zeker in deze periode.

Wanneer ik niet aan het werk ben, vind je me hier:

In de garage werkend aan mijn VWbusje.

Ik vind het leuk dat ik op Sint-Jozef... nieuwe vrienden heb gemaakt.

Favoriet moment op onze school: de zomerbarbecue.

Favoriete plaats op onze school: het atelier

Dit heb ik over mezelf geleerd dit schooljaar:

alleen is maar alleen (samenwerken is leuker)

Dit wens ik collega's toe volgend schooljaar:

een goede gezondheid en meer verlof haha.

SOFIE CORNELIS

Geboortedatum: 26 februari 1992

Vakken: SWE, SCV, IO-SW, GIP

Klassen: 3CMB, 3STWE, 5STWE, 6STWD

Lievelingseten: Pizza

Favoriete artiest/groep: Queen

Jouw motto: Laat de zon in je hart, ze schijnt toch voor iedereen, geniet van het leven...

Wanneer ik niet aan het werk ben, vind je me hier:

Bij vrienden of op reis in het buitenland

Ik vind het leuk dat ik op Sint-Jozef... al veel lieve leerlingen en collega's heb leren kennen

Favoriet moment op onze school: De lesmomenten

Favoriete plaats op onze school: De lerarenkamer

Dit heb ik over mezelf geleerd dit schooljaar:

Dat alles altijd goed komt!

Dit wens ik collega's toe volgend schooljaar:

Een goede gezondheid en een jaar zonder lockdown!

Familienieuws

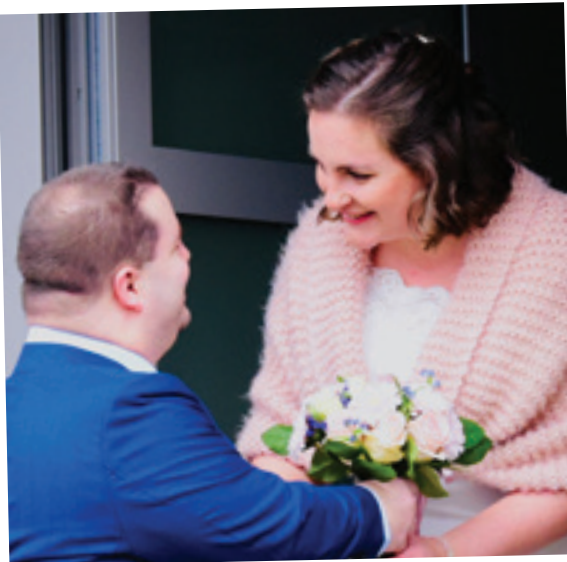
IN HET HUWELIJKSBOOTJE

Sofie Penders ♥ Bart Luysterman
24 augustus 2019

Julie Steger ♥ Jef Embrechts
5 juli 2019

Ingrid Berckmans ♥ Sven Bosmans
20 februari 2020

DE LAATSTE PASJES OP SINT-JOZEF

MARC
LEJEUNE

Wat ga ik missen aan onze school?

Enkele clichés, ik weet het, maar ze zijn de waarheid: de ziel van het SJI, het is een warme school, een plek waar je je goed voelt, de hartelijkheid onder de collega's en de gezellige babbels, het onvoorwaardelijke teamwork. Ook het lesgeven zelf en de persoonlijke contacten met leerlingen, bijvoorbeeld de momenten waarop leerlingen na de les wat blijven hangen om nog wat te vragen of om gewoon een praatje te slaan. Of leerlingen die je ooit in de klas hebt gehad die jou op de speelplaats of in de gangen begroeten en vragen hoe het met je gaat.

Wat ga ik niet missen?

Het verbeterwerk waar maar geen einde aan komt en het verouderde en afgeleefde sanitair voor de leerkrachten in de S-blok ;-)

Hoe ga ik mijn tijd invullen?

In de nabije toekomst: m'n jongste zoon die alleen wil gaan wonen, helpen installeren.

Deze herfst en winter uitgestelde zaken in orde brengen zoals m'n bureau uitmesten en héél veel les- en schoolmateriaal wegdoen, het huis of zeker toch enkele kamers restylen en schilderen zoals bv. een yogakamer inrichten.

Op huishoudelijk vlak: m'n echtgenote Els nog meer helpen met allerlei zaken zoals koken, boodschappen doen, opruimen, poetsen ... want zij moet nog enkele jaren blijven werken.

Daarnaast op zoek gaan naar nieuwe doelen en meer tijd besteden aan:

- ▶ in de weekends en tijdens de schoolvakanties erop uit trekken, korte uitstapjes maken naar zee, de Ardennen, enz. om te gaan fietsen en wandelen
- ▶ reizen
- ▶ musea bezoeken, theatervoorstellingen en concerten bijwonen
- ▶ lezen
- ▶ koken (misschien een koksopleiding volgen)
- ▶ de zorg voor m'n bejaarde moeder en schoonouders
- ▶ yoga
- ▶ met Els leren salsa dansen
- ▶ en wie weet, word ik ooit nog wel eens opa !

Kortom: genieten van m'n vrijheid en het leven met als motto Liefde en warmte. Weg wat te veel is. Geen stress aan m'n lijf. Gelukkig zijn.

Marc

DRÉ VAN NUETEN

Wat mis ik al sinds afgelopen september en wat ga ik nog missen?

Ik mis vooral het dagelijkse contact met leerlingen, collega's en personeel. Ik ga de voldoening missen om moe en tevreden van de dagtaak thuis te komen. Ook al had ik al eens een mindere dag of mindere start 's ochtends, steeds was ik blij de leerlingen in min of meerdere mate 'onderhouden' te hebben en toch iets te hebben bijgebracht. De wandelgangen, een vrij derde lesuur na de koffiespeeltijd, tof contact met het ondersteunend personeel, de boterhammetjes in de leraarskamer met ook regelmatig wat gezwans, het einde van de les, het SJI-café, 'den Eendracht', allerlei vieringen, om 18 u. opgesloten zitten in een nieuwe blok, 's avonds op schoolreis als enige terug naar Engeland moeten, anekdotes, anekdotes...

Wat me het meest van al zal bijblijven, zijn de momenten van diepmenselijke, oprechte warmte van collega's en leerlingen, in goede en minder goede momenten ... Wat ik altijd een héél sterk punt van onze school heb gevonden, is dat iedereen op het SJI

steeds een luisterend oor en een por, bemoedigend klopje of helpende handen kan vinden... ”

Hoe ga ik mijn tijd invullen?

“Ik ben pépé van een kleindochter, en wellicht zullen er nog kleinkinderen volgen. Ik kijk er alvast naar uit om Violetje vanaf januari regelmatig van school af te halen en te entertainen.

Aan mijn gezondheid moet ik blijvend werken en hopelijk blijf ik nog lang mobiel genoeg. Ik fiets en wandel nu dagelijks, heb een breed sociaal leven en ben nog actief beheerder van een Lierse tennisclub, salsa- en bachata-danser en ook wel horecabezoeker. Tevens ben ik steevast van plan nog geregeld contact te houden met collega's ... Altijd welkom in Lier!”

Le futur nous sourit ,

SJIIIII, het ga je goed !!!

Dré

SONJA VERSTRAETEN

Wat ga ik missen aan onze school?

Sonja: “De sociale contacten zowel met leerlingen als leerkrachten ga ik het meest van al missen. In de loop der jaren heb ik met een aantal collega’s een zeer goede band opgebouwd. Ik kwam ook veel in contact met leerlingen, probeerde zoveel mogelijk leerlingen te leren kennen en met de meesten verliep dat vlot. Soms zag ik jaren later oud-leerlingen terug en hadden we een aangename babbel. Ik kijk met veel vreugde terug op mijn loopbaan op het SJI.

Ik zag de school veranderen tussen de periode dat ik leerling was en toen ik op het SJI begon te werken. Het was niet langer een meisjesschool met uniform volledig onder de vleugels van de zusters. Ook gedurende de periode dat ik er werkte, veranderde de school continu. De computer deed zijn intrede, de Jordaenscampus werd gebouwd, de Van Dyckvleugel werd in gebruik genomen. Nu in coronatijden wordt er nog veel meer digitaal gewerkt.

Ik had niet enkel een job aan de computer achter mijn bureau maar deed heel wat kilometers op school. Ik zei altijd dat ik een gratis fitnessabonnement had op school.

Hoe ga ik mijn tijd invullen?

Sonja: “Ik heb op dit moment al twee kleinkinderen en daar wil ik nog meer van genieten. Ze eisen je aandacht helemaal op. We gaan zeker ook wat vaker daguitstapjes naar Zeeland maken, eens lekker gaan eten, wandelen in de natuur, ... Ik hoop ook nog enkele reizen te maken uiteraard na corona.”

Sonja Verstraeten, of nee, gewoon altijd en voor iedereen “Sonja”.

Wist je niet wie die leerling was? Even aan Sonja vragen.

Mag die leerling tijdens de middag buiten eten? Even Sonja interpellieren.

Zit Jochen in 6 of Ellen in 4? Nog maar eens langs Sonja.

Wie loopt daar met een berg klasmappen? U raadt het al... Sonja.

Wie ondersteunde de directie tweede graad? Dat deed Sonja.

Sonja, al jaren een begrip in onze school. Ooit overgewaaid uit het VTI maakte ze zich hier al snel onmisbaar en niet enkel voor directie, ondersteuners en leerkrachten, ook met de leerlingen had zij een goede band... zolang ze allen binnen de lijntjes liepen. Niemand kon tijdens de middag de school ongemerkt verlaten. Geen gedoe op de speelplaats, je moest het als leerling niet proberen want... Sonja kende ze allemaal bij naam!

Ook de leerkrachten vonden bij haar een warm oor: een babbeltje op de speelplaats, een vraag naar je kinderen, kleinkinderen... Een snel bezoekje aan het SJI-café... en dan lekker koken thuis.

Was ze misschien liever -volgens haar diploma-leerkracht wiskunde geworden? Nee, met al die sociale contacten om zich heen, kon ze zich geen mooiere job dromen. En onze appreciatie werd dag na dag groter.

Een vrije woensdag was een rustpunt in de week; tijd voor een bezoekje aan Zeeland, een fietstochtje met Guido, op de kleinkindjes passen...

Meer tijd voor de kleinkindjes lonkt... Geniet ervan Sonja, en al zal je nu je fitnessparcours (trap op, trap af lopen door de school met al je mappen) missen, we zien je zeker en vast nog passeren!

Nadine Scheirens

Voor mij was Sonja ongetwijfeld de “poort” van onze school en ze is dat tot het einde van haar loopbaan gebleven.

's Morgens was zij de veilige toegang tot de school, je kon niet naast de dame "in het oranje" kijken. Zij wurmde zich tussen het drukke verkeer om leerlingen en collega 's veilig onze school binnen te laten. De telaarcomers werden door haar aangesproken om zich te melden op het leerlingenonthaal.

In de voormiddag haalde zij de afwezigheidsbriefjes op in de klaslokalen en tijdens de voormiddagspeeltijd keek zij er op toe dat de juiste leerlingen onze school verlieten om te gaan sporten buiten de school. Tijdens de middag liet zij de leerlingen buiten die toelating hadden om de school te verlaten. Om 13 u. haalde zij terug de afwezigheidsbriefjes van de namiddag op en drie van de vier namiddagen stopte zij om 14 u. Dan zat haar dagtaak erop. Daarna was Sonja het bezit van Guido, Nele, Stijn en Els ... en de laatste jaren ook van haar kleinkinderen.

Voor mij -en ik denk ook voor de naaste collega 's- was Sonja een uitstekende gids. Zij nam ongedwongen de taak op zich om nieuwe collega 's wegwijst te maken in de gebruiken van onze school. Ook wanneer er toelichting moest gegeven worden aan de leerlingen van de kantoorklasjes, kon men geen betere woordvoerster treffen. En was het haar verjaardag, dan verweende zij samen met Ann, Els en

Sven zowel al de collega 's van het ondersteunend personeel alsook onze directie. Het goddelijke huiswijntje kwam jaarlijks uit Guido zijn wijnkelder. Men kon geen lekkerdere wijn schenken dan de wijn uit de kelders van "Chateau Gaverstraeten".

De "poort" van onze school zal snel vervangen worden door een andere poort. Daarvoor zal Wouter wel zorgen. Maar om Sonja daadwerkelijk te vervangen, zal hij een aardig kunstgriepje moeten boventoveren. Een borstbeeld van Sonja aan de schoolpoort plaatsen, zal wellicht niet volstaan. De kunst zal erin bestaan om de juiste persoon te vinden met dezelfde inzet, die haar taken overneemt en dat op maat van onze school. Dat zal wellicht niet zo eenvoudig zijn. Alhoewel, onderschat Wouter maar niet!

Nog een kleine bemerking:

Ook als men dagelijks dezelfde taken verricht, die door velen als gewoon en normaal worden beschouwd, dan nog verdient dat alle lof wanneer men die taken met de grootste zorgvuldigheid, stiptheid en regelmaat vervult. Sonja heeft dat haar ganse carrière gedaan en een school heeft dat nodig.

Chris De Smet

VERS VAN DE PERS

Tuur

📅 18 FEBRUARI 2020

♥ ZOON VAN WIM VERHAEGE
EN GRIET SCHELLEKENS

Tuur is na een vlotte bevalling op de wereld gekomen. Sinds dat eerste moment na de geboorte, drinkt hij ontzettend goed waardoor hij flink groeit en bijkomt. De eerste maanden had hij veel last van krampjes, gelukkig is dat ondertussen verleden tijd. Papa is gewoon gaan werken, dus zorgt mama het meeste van de tijd voor Tuur. Hoewel, nu met corona, ook grote broer Wout het enorm leuk vindt om mee voor zijn kleine broer te zorgen door de pampers aan te geven, samen te spelen, tutje te geven, ... Wat is het fijn

om te zien hoe de twee broers op elkaar reageren. 's Nachts slaapt hij relatief goed waardoor mama toch ook wat slaap heeft, want borstvoeding kan papa moeilijk overnemen.

Opnieuw mama worden, heeft me weer doen beseffen dat gezondheid enorm belangrijk is, zeker in deze tijden. Wat we Tuur vooral willen meegeven is genieten van de kleine dingen in het leven! Pluk de dag, zoals wij hier nu ook elke dag proberen te doen!

Sint-Jozef in het buitenland

OP INLEEFREIS NAAR PERU

Oye LENA is een **onderwijsproject** in het Peruaanse Curahuasi, in het hartje van het Andesgebergte op 2.600 meter hoogte. Deze NGO is gesticht in 2012 door Stefanie Van Erps, een pittige jongedame uit Grimbergen die verliefd werd op het land en later vooral op één man. Met hart en ziel smijt ze zich sindsdien voor haar project. Oye LENA staat voor “**Oye Loquitas EN Acción!**”, hetgeen (erg vrij vertaald) betekent: “Hoor eens, wij ondernemen actie!”

‘Oye LENA’ wil **via onderwijs armoede en sociale ongelijkheid tegengaan**. Elk kind heeft recht op kwaliteitsvol onderwijs, gericht op een optimale persoonlijkheidsontwikkeling, en dit ongeacht de eigen mogelijkheden en beperkingen of de plaats en cultuur waarin ze opgroeien. Kinderen uit kansarme gezinnen en etnische minderheden, kinderen of jongeren met een handicap en kinderen in rurale gebieden moeten dezelfde kansen krijgen als andere kinderen.

Concreet biedt men er elke namiddag onderwijs aan 25 kleuters die ook een warme maaltijd krijgen. In de voormiddag komen er 9 kinderen met een beperking die individueel begeleid worden en die in de namiddag meedoen met de kleuters. Ouderparticipatie (workshops, oudercontact, ...) is essentieel en medische opvolging (tandarts, individuele behandeling) gebeurt in het lokale ziekenhuis. Oye LENA bezoekt maandelijks een weeshuis in het nabijgelegen Cachora (waar 2 kindjes terecht kwamen) en tweewekelijks worden er ook 2 bergschooltjes bezocht.

“

“Deze reis zal ik niet snel vergeten. Het was wel een cultuurshock voor mij, toen wij geland waren in Lima en met de taxi naar onze hostel gingen. Zoals de huizen waar kabels gewoon bijeen werden gebonden of er hing een schoen aan, en allemaal kraampjes langs de weg waar mensen samen aan het eten waren. Het verkeer was heel druk met veel getoeter, dat was echt een avontuur op zich.

De reis was een enorme ervaring, ik ben ook mezelf tegengekomen op sommige momenten. Ik denk aan de momenten in Cconoc, toen we samen met die kinderen zwommen en speelden in het water. Het bezoek aan het weeshuis heeft ook een diepe indruk op me gemaakt, zoals de spelletjes die we daar speelden met de kindjes. Op het einde gaf een meisje mij ineens een knuffel, dat heeft mij echt gepakt. Dat is een moment dat ik nooit zal vergeten. Na het afscheid werden we bekogeld met waterballonnen. Het was zo tof om al die kinderen zo gelukkig te zien. Die voormiddag zal me altijd blijven. Ook het dagje in Oyé Lena samen knutselen, gezelschapsspelletjes spelen, pleinspelen doen, dat was echt genieten! En dan kwam het afscheid van de kinderen en van het project.

Deze reis zal me altijd blijven. Na nog een paar megaleuke dagen in Cusco, was het tijd om terug naar huis te vertrekken. We misten onze vlucht, maar 24 u. later kwam er een einde aan dit prachtige avontuur met een zalige groep vrienden.”

x Luna Boumans

Oye Lena werkt voornamelijk met vrijwilligers: mensen van overal ter wereld die een handje komen toesteken. Ze bieden ook jaarlijks stageplaatsen aan aan studenten kleuteronderwijs, orthopedagogie... uit verschillende Vlaamse hogescholen.

Concreet zamelen we dit jaar met onze school geld in om een polyvalente ruimte te bouwen in het project om te turnen, lessen Sherborne te geven, oudercontacten te houden, feesten te organiseren...

Zo organiseerden we met ons team al een fietstocht, een quiz en een middagmaal voor leerkrachten. Ook verkochten we rozen (valentijnsactie), wc-papier en zakdoekjes (wat nadien erg gegeerd bleek te zijn) en snoep. Hierdoor staat de teller momenteel op bijna 10 000 euro ingezameld geld. Jammer genoeg moesten we een concert en de 'Run for Peru' verplaatsen naar volgend schooljaar. Hopelijk kunnen we zo ons bedrag verdubbelen!

Dankzij al deze activiteiten is ons Peruteam in elk geval een echt "team" geworden. Misschien hebben jullie ons al wel opgemerkt: 9 gemotiveerde leerlingen uit 4MP, 4STWC, 4WE, 5ECWI, 5WEWI, 5CM en 5STWE en 3 enthousiaste leerkrachten in knalgroene sweaters. Voor ons begon het allemaal al meer dan een jaar geleden, met meer dan 80 ingezonden motivatiebrieven! Na een moeilijke selectieprocedure en een eerste, fijne kennismakingsvergadering in Café Chapo stond iedereen te popelen om erin te vliegen.

Tijdens het Peruweekend aan zee leerden we niet alleen het land beter kennen, maar ook elkaar. Al snel bleek dat de Peruleerlingen over erg uiteenlopende talenten beschikken, een hoop creatieve ideeën en een gezonde dosis moed (absoluut nodig om uit een donker bos te kunnen ontsnappen!). Nadien kon het aftellen naar de inleefreis pas echt beginnen. Wekelijks tekenden we present op de lessen Spaans op woensdagmiddag, en geleidelijk aan begonnen de rugzakken zich te vullen met spullen voor het project en de reis.

Op dinsdag 18 februari was het dan eindelijk zover: na een reis van bijna 20 uur tot in Lima en nog eens een nacht en 4 uur later arriveerden we in Cconoc. In deze natuurlijke thermale baden komen zowel de kleuters als de 'specialtjes' geregeld zwemmen, en wij mochten op onze eerste dag al meteen een handje toesteken. In Curahuasi zelf, dat helemaal in de carnavals sfeer baadde, werd dan weer een beroep gedaan op ons danstalent: tijdens het afstudeerfeest voor de kleuters traden we op in een superheldenpak en dansten we met de kinderen tot we onze voeten niet meer voelden.

Nu we bij de voorbije activiteiten even hadden kunnen 'oefenen', was het nadien pas echt aan ons. Zo bezochten we het weeshuis in Cachora, waar we met meer dan 30 kinderen Vlaamse pleinspelen hebben gespeeld. Nadien werden we zelfs 'uitgezwaaid' met een heus waterballonengevecht! Enkele dagen later kregen we ook de kans om de lagereschoolkinderen van Oye LENA op te vangen. Via een doorschuifstelsel begeleidden onze leerlingen hun zelf gekozen activiteiten, die varieerden van gezelschapsspelletjes spelen tot een superheldenmasker knutselen en een Happykidsmassage.

“

“Wauw, wat een rollercoaster was dit. Maar een rollercoaster die maar naar boven bleef gaan. Er is geen moment geweest dat het niet leuk was. Alleen maar leuke momenten met enorm leuke mensen rond mij. Grenzen stellen, grenzen opzoeken maar vooral grenzen verleggen. Met trots kan ik zeggen dat ik mijn grenzen zeker heb verlegd: op de trekking hebben we ons drie dagen volop in het zweet gewerkt en zijn we tot het uiterste gegaan. En ja, dan komt er boven een traan, een beetje pijn aan de omgeslagen voet, ontlasting, maar vooral trots op mezelf en op de groep. We did it!!

Dit was een avontuur dat ik voor geen geld van de wereld had willen missen. Mij zien ze op het project zeker nog verschijnen, de vrijwilligers en kinderen hebben zo'n indruk nagelaten. Dus geen 'adios' maar 'hasta la próxima'. Met heel veel trots én plezier kijk ik terug op dit avontuur. En ik heb er de beste nieuwe familie bij: de Perufam.”

Ayla Cope

“

“Ik had nooit gedacht dat ik ooit zo’n fantastische reis zou meemaken. Ik ben dan ook heel dankbaar dat ik mee mocht op dit grote avontuur. Als ik eraan terugdenk, krijg ik spontaan een glimlach op mijn gezicht. De vriendschappen die zijn ontstaan doorheen de voorbereidingen en de reis zijn onbetaalbaar en voor het leven. Ik ben in Peru, meer bepaald in Oye Lena, mijn hart verloren, dus ik zal nog eens terug moeten gaan om het te zoeken. Dit was een reis die ik nooit zal vergeten.”

Tine Loverie

-Xx-

Tussendoor kregen we natuurlijk ook de kans om het land zelf wat te verkennen. Als ‘opwarmer’ beklommen we bijvoorbeeld de berg San Cristóbal in Curahuasi zelf, maar die bleek totaal in het niets te vallen met wat er nadien op het programma stond: de trektocht in de Andes naar de Incasite Choquequirao! In het gezelschap van 6 muilezels en 4 gidsen legden we 40 km af, met hoogteverschillen van wel 1300 m. We mogen fier zijn op onszelf, want tijdens die tocht zijn letterlijk en figuurlijk grenzen verlegd.

Veel te snel brak echter de laatste stop aan. In het gezellige Cuzco leerden we de Incacultuur nog wat beter kennen en werd ook het thuisfront niet vergeten. Met een rugzak vol souvenirs en mooie herinneringen keerden we terug huiswaarts. Onze tocht stopte echter niet in het Centraal Station van Antwerpen: na het project met eigen ogen te hebben gezien en erin te hebben meegedraaid, willen we meer dan ooit die felbegeerde 20 000 euro binnenhalen. Tijdens het begin van het volgende schooljaar horen jullie opnieuw meer van ons, en wij hopen alvast dat jullie allemaal massaal aanwezig zullen zijn op de Run for Peru.

Tot dan!

Ayla, Thias, Kiara, Juul, Luna, Tine, Marie, Suus, Lena, Greet, Roel & Julie

“

“De inleefreis was niet zomaar een reis. Het was een reis vol herinneringen en vrienden voor het leven. Tijdens de reis was er ook tijd om even stil te staan bij jezelf. Er waren zeker momenten waar ik nadacht over mezelf en mezelf tegenkwam. Volgens mijn familie ben ik na deze reis volwassener teruggekomen. Maar wat me toch het meest bijblijft over de reis zijn de kids! Hun dankbaarheid om alles wat je doet, is zo groot, dat er woorden tekort schieten om dit te kunnen beschrijven. Het was een fantastisch avontuur dat al mijn verwachtingen overtrof. Hartelijk dank voor deze topervaring!”

Juul Vermeulen

WIST JE DAT

- ▶ cavia's veel gegeten worden in Peru (én massaal!)
- ▶ Suus even snel een berg oploopt als afdaalt (en amper zweet!)
- ▶ tijdens de carnavalsfeesten in Curahuasi dagelijks optochten worden gehouden en kinderen iedereen nat maken (met ballonnen, waterpistolen, fluo-schuim, ...)
- ▶ Mevrouw Schits een zangtalent is (zeker qua decibels!)
- ▶ de muggenbeten die je in Peru krijgt een maand later nog te zien zijn
- ▶ de vliegtijd naar Peru 12 uur is
- ▶ Juul in een mierennest is gaan zitten
- ▶ de taxichauffeurs in Lima toch niet altijd goed de weg weten
- ▶ voor Peruvianen "op tijd" komen een heel andere betekenis heeft dan voor ons
- ▶ Marie dankzij haar uitstekende ritmegevoel ons K3-optreden voor een zaal vol Peruviaanse ouders en kinderen heeft gered
- ▶ "Mega Mindy" voor de Oye LENA-kinderen "Super Bobby" heet
- ▶ ze in het weeshuis van Cachora nu ook 'dikke Berta', vlaggenstok en stoelenrace kennen
- ▶ "I'm still standing" van Elton John het lijflied van de reis geworden is
- ▶ onze reis 24 uur langer duurde door een vertraging op de terugreis én we zo nog een duik konden nemen in de Stille Oceaan in Lima
- ▶ je Lena en Tine best niet té vroeg uit hun tent kan zetten
- ▶ er in Peru heel veel straathonden zijn
- ▶ het fruit in Peru 10 keer sappiger is dan hier in België
- ▶ er in Peru zones zijn waar het verboden is om te claxonneren
- ▶ de regenboogvlag ook de vlag van Cuzco is

ERASMUS+ CROSSING BORDERS | SPANJE

EEN REISBLOG VANUIT LEERLINGENPERSPECTIEF

13 geselecteerde leerlingen en 3 begeleidende leerkrachten vertrokken op 12 januari 2020 voor een weekje richting het zonnige Spanje. Voor de Spanjaarden zelf was ‘zonnig’ een duidelijk overstatement: dagelijks 15 graden en nog hadden ze het koud. Dat terzijde, zoals de naam van het project al wel aangaf, diende deze week om je grenzen te verleggen, nieuwe banden te scheppen en andere culturen te leren kennen. Ik spreek niet alleen voor mezelf als ik zeg dat deze gevulde dagen één van de beste weken van ons leven werden.

DAG 1 | 12 JANUARI 2020

Eigenlijk kon je het nog niet echt ‘dag’ noemen, vermits iedereen al om 5:30 moest opstaan om op tijd te komen op de luchthaven. Nog half in slaap vertrokken we allemaal met koffers in de hand, eerst met een korte vlucht richting Zurich, om van daaruit rechtstreeks naar Valencia te vliegen. Eenmaal aangekomen liepen we een paar keer verloren op zoek naar ons hostel. Kaartlezen was duidelijk niet de beste kwaliteit van de leerkrachten! Met appelsienenbomen langs de weg genoten we allemaal van de warme zon en het goede weer. Hoe mooi de bomen er ook uit zagen, de appelsienen waren NIET EETBAAR! Geloof me, ik spreek uit ervaring. Na alles op orde te leggen en te verwerken dat we met

10 meisjes op een kamer slapen, vertrokken we op verkenning. Veel verkenning is er niet gebeurd, want we eindigden bij zonsondergang op een terrasje in het centrum van Valencia. Na even te ontspannen gingen we dan toch op stap naar ‘Jardín del Turia’, een park gebouwd op de restanten van een drooggelegde rivier. Toen het begon te schemeren, zagen we het ‘Palau de les Arts’ verlicht in het donker. Half vergaan van de honger keerden we uiteindelijk terug naar het hostel, na een snackautomaat leeg te hebben geplunderd. Om 21:00 was het etenstijd. Ja, dat heb je goed gelezen, 9u ‘s avonds. Geen wonder dat we allemaal zoveel honger hadden! Het hostel voorzag een zeer droge paella en een yoghurtje. Begrijp me niet verkeerd, je hoorde niemand

klagen want nog een half uur langer of we begonnen elkaar op te eten. Langer dan gepland bleef iedereen nog een extra uurtje aan tafel zitten om een gitaarsolo van een van mijn medeleerlingen te horen, luidkeels mee te zingen op 'Het is een nacht' en een zangsessie van één van de begeleidende leerkrachten te aanschouwen. Na een avontuurlijke eerste dag (EN avond) begonnen we aan onze nachtrust, hopen dat er geen snurkers in de kamer lagen.

DAG 2 | 13 januari 2020

Na een goede nacht stonden we op om 7:30, na vijf alarmen van kamergenoten te negeren. Het ontbijt was nogal mager: croissants in plastic zakjes en de keuze tussen kaas of hesp. Ondanks dat beloofde het een mooie dag te worden. In de ochtendzon vertrokken we richting een mooie kerk, om dan door te wandelen naar de lokale maandagmarkt. De markt was in niets te vergelijken met wat wij in België gewoon zijn: een supergrote overdekte binnenplaats met meer dan 400 verschillende kraampjes! We maakten ons lunchpakket voor 's middags en bezochten daarna het kleinste huisje in Europa. Een roze muur van 107 centimeter breed en toch was ik onder de indruk. Niet ver daarvandaan dronken we een traditionele 'Horchata' in een lokaal cafeetje. Vraag me niet wat erin zat, maar ik vond het lekker. Dat is meer dan ik kon zeggen van de rest van de groep. Je lustte het of je lustte het niet, er was geen tussenin.

Na een uurtje vrije tijd om de stad te verkennen, keerden we terug naar het hostel gekeerd om onze valiezen in te pakken. Met spijt in het hart was het al tijd om Valencia achter ons te laten en naar Albacete te gaan. Nog een laatste picknick in 'Jardín del Turia' onder de

palmbomen, met de zon op ons gezicht, gaf me tijd om mij mentaal voor te bereiden op de echte ontmoeting met onze gastgezinnen. 2,5 uur later kwamen we met grote stress en spanning aan in Albacete en werden we warm verwelkomd door onze Spaanse studenten en hun ouders. Zij brachten ons naar hun woonplaats, zodat we een beetje konden acclimatiseren. Als avondeten hadden de Spanjaarden een restaurantje geregeld, zodat we met z'n allen samen konden gaan eten en we de andere gastgezinnen ook konden leren kennen. Na een heleboel 'patatas bravas' en andere Spaanse gerechten, waar ik de naam niet van kan uitspreken, kon je me naar huis rollen. Gelukkig paste ik nog door de deur en was het tijd om te gaan slapen.

DAG 3 | 14 januari 2020

Nieuwe dag, nieuwe avonturen. De eerste officiële schooldag begon om 8:15. Met boekentas in de hand vertrok iedereen naar het schoolgebouw, zo groot als de SJI-vleugel. Ik voelde me net een nieuwe leerling op de eerste schooldag. Om de dag mee te beginnen, kregen we een les Spaans samen met de Duitse studenten, met als resultaat dat iedereen zich tegen het einde van de dag kon voorstellen. Na een paar onverstaanbare Engelse presentaties en een les natuurwetenschappen, was het tijd voor een 10-uur snack (die in Spanje dus om 11:30 werd gegeten): 's werelds grootste churros en een bekertje chocoladesaus. Tot mijn grote verbazing was de schooldag al gedaan om 13:30 en was het tijd voor de 'siesta'. Die Spanjaarden slapen dus echt een tweetal uren per dag, om rond 17:00 wakker te worden. Waarom hebben wij dat niet in België? Ik kan de slaap wel gebruiken! Om iets na 17:00 verzamelden we aan de kathedraal van Albacete om naar een tentoonstelling van schilderijen te gaan kijken. Eenmaal de activiteit afgelopen was, keerde iedereen terug naar het gastgezin om te genieten van de typische Spaanse keuken. Ik heb daar de beste paëlla ooit gegeten! Het eten uit het hostel kon verre van tippen aan de kookkunsten van mijn gastmama. Ik heb dan ook meteen het recept meegekregen, na nadrukkelijk te laten weten dat ik het zeer lekker vond. WEERAL met een volle maag kroop ik in mijn bed om fris te zijn voor de uitstap van dag 4, Alicante.

DAG 4 | 15 januari 2020

Vandaag lekker vroeg uit bed om de 2,5 uur lange busrit te halen richting Alicante. Hoewel de Spanjaarden crepeerden vanwege de 'koude', was er alleen maar

blauwe lucht en zonneshijn. Ik zei nog tegen een vriendin 'echt het typische weer om aan het strand te liggen met het geluid van de zee op de achtergrond'. Little did I know dat Alicante aan de kust ligt, met een parelwit zandstrand. Niemand hoefde aan te kondigen dat we er bijna waren toen we de palmbomen en gekleurde gebouwen zagen verschijnen. Genietend van ons uurtje vrij aan het strand en een paar fotoshoots later, was het tijd om verder door te rijden naar het centrum. Bij aankomst aan een grote haven, kregen we nog eens vrij om te gaan lunchen en op eigen houtje Alicante te verkennen. Ik was verbaasd over de hoeveelheid vrijheid die we kregen doorheen deze dag. Na die drie uur vrij kwam ik tot de ontdekking dat een geslaagde dag niet meer dan Google Maps en een goede groep nodig heeft. Na een museumbezoek en nog een busrit, kregen we nog even vrije tijd om te genieten van de prachtige zonsondergang boven de haven van Alicante. Je zou denken dat iedereen doodop zou zijn na zo'n lange dag. Wel, verkeerd gedacht! 2,5 uur lang, hebben we de bus omgetoverd tot een karaokebar. Na een paar luidkeels meegezongen K3-liedjes en een paar bedenkelijke blikken van de Duitsers en Spanjaarden later, arriveerden we veilig in wat we nu al 'thuis' konden noemen.

DAG 5 | 16 januari 2020

Weer een 'normale' schooldag, met eerst een tekenles. Iedereen kreeg een foto van een bloem of plant en moest die natekenen. Vraag me niet waarom we dit deden, maar ik hoorde niemand klagen. Nooit gedacht dat het rietplantje van een van mijn medereizigers er zo artistiek kon uitzien. Na een paar presentaties, een toneel over de uitstap van morgen en een les natuurwetenschappen, was het tijd om de universiteitsafdeling van rechten te bezoeken. Na de rondleiding kregen we een zakje gevuld met een boekje, pen en een T-shirt met het logo van de school erop. Ik moet eerlijk toegeven dat ik niet verwacht had dat het T-shirt zo comfortabel zou zijn. Het maakt nu nog steeds deel uit van mijn garderobe. Daarna was iedereen vrij om te doen wat ze wilden. Ik was bijvoorbeeld uitgenodigd om op bezoek te gaan bij de oma van mijn gastgezin. Ik weet dat ik al twee keer heb gezegd dat ik teveel gegeten had, maar deze maaltijd veroverde toch wel de eerste plaats. Niet dat het niet lekker was, maar na een bord maaltijdsoep, vlees, een kaas - en vleesplankje EN chocomousse, geraakte ik nog amper de zetel uit. Gelukkig was er een lift in het twaalfdelig appartementsgebouw. Om 17:30 was er nog een bezoekje gepland aan de kathedraal

van Albacete. Hoewel de gids Spaans sprak, werd het me vrij snel duidelijk hoeveel religie voor de meeste Spanjaarden betekent. Nadien zijn we rechtstreeks naar de bowlingbaan gewandeld, op aanraden van de Spanjaarden. Na een paar duizend keer in het gootje te mikken, ben ik toch net niet laatst geëindigd. Wees maar trots op mij! Voor het avondeten eindigde ik in een typisch restaurantje, samen met twee andere Belgen en hun gastgezinnen. Na drie uur genieten van de supergezellige sfeer en de lekkere tapas, was het tijd om in bed te kruipen.

DAG 6 | 17 januari 2020

Vandaag stond er weer een uitstap gepland. Na een tweetal uurtjes (veelal Vlaamse) ochtendkaraoke in de bus, werden we boven op een berg afgezet, met het prachtig middeleeuws kasteel van Belmonte voor ons. Na al dat lopen door de sierlijk versierde gangen, had ik de neiging om een baljurk aan te trekken en mijn glazen muiltje achter te laten op de trappen van de inkomhal. Eenmaal boven op de torens aangekomen, was het uitzicht prachtig. Desondanks heb ik er weinig van kunnen genieten, vermits de wind besloten had om mijn

haar voor mijn gezicht te positioneren. Na die belevens zijn we doorgereden naar 'El Toboso' centrum. Allez ja, wat je een 'centrum' noemt. Het dorp was traditioneel, oud en leuk ingericht, maar er was niemand, maar dan ook NIEMAND te bespeuren. Na 2 uurtjes middageten en een beetje verkennen, zijn we erachter gekomen dat iedereen zich klaar aan het maken was voor de grote carnavalsstoet. Opnieuw, 'grote carnavalstoet' is een overstatement. Het was wel echt superleuk om heel de stad verkleed bijeen te zien komen, te genieten van de muziek en de opgewekte sfeer. We zwaaiden de stoet uit en vertrokken naar onze laatste stop: 'Campo di Criptana'. Deze naam zegt u waarschijnlijk nu niet veel, maar na de uitleg waarom deze plek zo iconisch is, zal uw euro wel vallen. Deze plek heeft namelijk als inspiratie gediend voor het populaire boek 'Los Molinos de Don Quijote', waarin Don Quijote vecht tegen een aantal windmolens, omdat hij denkt dat het gevaarlijke reuzen zijn. Er was jammer genoeg geen Don Quijote te bespeuren, maar de windmolens waren wel prachtig. Na nog een laatste keer alles te geven voor 2,5 uur in de bus, kwamen we allemaal veilig thuis aan. Een uurtje oprissing later gingen we met alle Belgen en Spanjaarden op restaurant, om daarna de laatste avond te vieren. Geen enkele Belg had een idee waar we zouden eindigen, zolang we maar bij elkaar konden zijn. Uiteindelijk gingen we met z'n allen naar een karaokebar en daar hebben we tot in het diepste van de nacht onze stembanden eruit geschreeuwd. Helemaal uitgeput kropen we in bed op een tijdstip dat niet vernoemd zal worden.

DAG 7 | 18 januari 2020

Op deze laatste dag hing de afscheids sfeer al in de lucht. Na een handvol uurtjes slaap moest iedereen (met of zonder kater) om 9:00 op school zijn. Daar evalueerde we onze prachtig gevulde week en hebben we nog een laatste keer gepraat met de Duitsers, want die vertrokken al om 13 uur naar de luchthaven in Alicante. Na onze eerste lading traantjes, kregen we een groot 'troostbuffet' aan tapas, zelfgemaakt door alle gastfamilies. Over de namiddag valt niet veel te vertellen, vermits iedereen meedeed aan de 'siesta' om wat slaaptkort in te halen van de afgelopen nacht. Rond 17:00 hadden we met alle Belgen afgesproken in een cafeetje, om op onze eigen manier de afgelopen dagen te evalueren en alle gekke verhalen van de avond ervoor te delen met de leerkrachten. Om 19:00 was het tijd om naar een dansoptreden te gaan kijken van de traditionele

Spaanse volksdans 'manchegas'. Twee uur later was iedereen het erover eens dat we genoeg kleurrijke jurken en overenthousiaste muzikanten hadden gezien. Iedereen is op eigen houtje iets gaan eten met hun gastgezin of met de mede-Belgen. Laat zou het sowieso niet worden, dus kroop iedereen al snel in zijn bedje, want het vliegtuig liet niet op zich wachten de ochtend erna.

DAG 8 | 19 januari 2020

Het was afscheidstijd. Ik hoorde niemand klagen dat het zo vroeg opstaan was om de bus te halen, want hoe meer uurtjes nog met onze gastgezinnen, hoe beter. Elke minuut telde! Toch werd het tijd om gedag te zeggen. Zowel Spanjaarden als Belgen waren tranen met tuiten aan het huilen en dit gold ook voor de helft van de busrit richting Valencia. Na meerdere dikke knuffels en het uitzwaaien vanuit het busraam, was het tijd om naar de luchthaven te vertrekken. Veel werd er niet gezegd, want iedereen voelde al snel de afwezigheid van die vrolijke, levendige Spanjaarden. De bus was maar half volzet en triestige liedjes vulden de ruimte, terwijl we allemaal zachtjes meezongen.

Eenmaal opgestegen met het vliegtuig, vond het officiële einde van ERASMUS+ plaats. Ik spreek voor velen onder ons als ik zeg dat onze gastgezinnen familie zijn

geworden. De Spanjaarden en Duitsers zijn vrienden voor het leven geworden. En we zijn allemaal toch een beetje opgelucht dat er ons nog twee avonturen te wachten staan.

Dankjewel aan onze sponsor: mister Europe...

'Een reisblog vanuit leerlingperspectief'
Deel 1 van de 3 van onze ERASMUS+ ervaring
Geschreven door Merel Thys – 5CM

Leerlingen in de kijker

OP HET VERJAARDAGSFEEST VAN KROONPRINSES ELISABETH

Op 25 oktober 2019 werd onze kroonprinses Elisabeth achttien jaar. Dit is een belangrijk symbolisch moment omdat zij vanaf toen officieel volwassen is en in theorie haar vader kan opvolgen. Daarom werd haar verjaardag uitgebreid gevierd met een stijlvol en groot feest. Op dat feest mochten een heleboel andere achttienjarigen aanwezig zijn. Een van die jongeren was Harrison Hakizimana, een leerling van 6 Sociale en Technische Wetenschappen op onze school.

Harrison, hoe zijn ze bij jou terechtgekomen?

Harrison: 'Er mochten 80 jongeren aanwezig zijn die allemaal in 2001 geboren zijn. Ik ben uitgenodigd op het verjaardagsfeest van de prinses via San't Egidio, een organisatie die zich inzet voor kansarme kinderen waar ik elke zaterdag vrijwilligerswerk doe in de 'Scholen van Vrede'. Ik begeleid er kinderen en jongeren tussen de 5 en 15 en help hen met hun huiswerk. 'S Avonds eten we allemaal samen. Met de jongeren tussen 11 en 15 jaar gaan wij eenzame bejaarden bezoeken. Via deze organisatie werd ik gevraagd om naar de verjaardag van de prinses te gaan.'

Was er een dresscode?

Harrison: 'Ja, de dresscode was stadskledij. De jongens moesten een donker kostuum dragen, met hemd en das en met klassieke schoenen. Voor de meisjes was dit een jurk of een mantelpak met klassieke schoenen.'

Hoe is het feest verder verlopen? Mochten jullie overal bij zijn?

Harrison: 'Bij de binnenkomst kregen we een boekje

en daarin stond het verloop van het feest. Eerst was er een muzikale opening met daarna een toespraak van de koning. Hierna volgde een dans van de Koninklijke Balletschool van Antwerpen. Sommige jongeren brachten dan een boodschap en daarna werd het Grootlint in de Leopoldsorde aan Elisabeth overhandigd. Het hoogtepunt was de toespraak van de prinses zelf en ten slotte was er nog een optreden van Blanche. Dan was er een kleine receptie met luxe hapjes.'

Hoe was het voor jou om erbij te zijn en dit allemaal mee te maken?

Harrison: 'Het was een hele rare een spannende ervaring voor alle jongeren die daar mochten zijn omdat je zoiets niet zomaar meemaakt. Voor mij was het alsof ik in een sprookje was beland.'

Karliën De Cock

YANA RIJCKMANS, EEN CORONA-HELDIN

Yana uit 5MRV heeft de afgelopen maanden niet stilgezeten. Haar naaimachine gunde ze ook weinig rust. Ze maakte op het moment van het interview al meer dan 300 mondkmaskers en verkoopt ze tegen een vrijwillige bijdrage. De winst schenkt ze aan het Kinderkankerfonds. 'Om de zieke kinderen te steunen en hun kamer wat op te fleuren, zodat hun verblijf in het ziekenhuis wat aangenamer wordt.' Of hoe mensen ondanks de social distance hun naasten niet uit het oog verliezen. 'We're all in this together. Elkaar helpen en steunen in deze tijd is erg belangrijk.'

Hoe ben je op het idee gekomen om dit te doen?

Yana: 'Mijn mama werkt in het woonzorgcentrum Immaculata in Edegem. Ze werd verplicht om mondkmaskers te dragen, maar er waren er geen. Dus had ik er eentje voor haar gemaakt.'

Doe je dit alleen of krijg je hulp van iemand?

Yana: 'In het begin wel, maar omdat er meer vraag kwam en het te veel werd om het alleen te doen, begon mijn mama mij te helpen met de kleine dingen, bijvoorbeeld de stof knippen, de draadjes afknippen en het spelden van de stof. Ondertussen heb ik mijn mama ook leren stikken op mijn naaimachine en kan ze het voorbereidend stikwerk al doen voor mij.'

Waar haal je je materiaal in deze tijden?

Yana: 'Ik had thuis nog veel stofjes liggen in alle kleuren en patronen. Omdat zoveel mensen vroegen om maskers, raakte mijn stof en garen stilaan op. De stoffenwinkels waren nog niet open maar, die bestelde ik dan online bij een winkel in Edegem.'

Hoeveel tijd kost het jou om een mondk masker te maken?

Yana: 'Vanaf het knippen van de stof tot de volledige afwerking kost het me twintig minuten. Ik ben er bijna dagelijks minimum vijf uur per dag mee bezig.'

Wie koopt de mondkmaskers? Hoe weten ze jou te vinden?

Yana: 'Collega's van mijn mama, burens, vrienden, de lagere en kleuterschool van Edegem, een autogarage in Boechout en collega's op mijn werk. Die vrienden en collega's vertellen het door aan hun vrienden en die vertellen het dan ook door.'

Yana is nog steeds bezig. Ze kon twee maanden geleden al meer dan 1000 euro aan het Kinderkankerfonds schenken.

Lien Claes

MOKAFINA: “KWALITEIT, AMBACHT EN SERVICE” MET DE ECONOMISCHE VAKGROEP OP BEDRIJFS- BEZOEK BIJ OUD-LEERLINGEN

Op dinsdag 11 februari 2020 brachten we met 17 collega's van de vakgroep economie een bezoekje aan koffiebranderij Mokafina te Wijnegem. Twee oud-leerlingen, Olivier Loots (7 Business Support) en Anthony Loots (6 Ondernemen & Marketing) zijn ondertussen al acht jaar samen zaakvoerder van dit koffiemark.

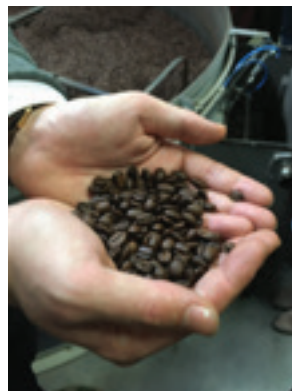
Bij aankomst werden we meteen vriendelijk ontvangen door Olivier zelf. Een kopje koffie mocht daarbij zeker niet ontbreken. Onze eerste stop in de branderij was het magazijn waar de ruwe koffiebonen opgeslagen liggen. Hygiëne boven alles, ook boven schoonheid... dus was er voor iedereen een haarnetje voorzien.

Olivier gaf uitleg over de silo en de branderij. Van 190 kg ruwe koffiebonen blijft er na het branden ongeveer 160 kg koffiebonen over, die na het branden moeten worden afgekoeld. Er wordt een staal afgenomen om

meteen de kwaliteit van de koffie te testen. Als die is goedgekeurd, wordt de koffie verzameld in een big bag. Nadien kunnen de koffiebonen verpakt en indien nodig ook gemalen worden. Dat gebeurt allemaal bij Mokafina zelf. Daarna wordt alles netjes verzameld in het magazijn. Tot slot kregen we ook de kantoren van Mokafina te zien. Daar sloten we het bedrijfsbezoek af met nog enkele vragen voor Olivier en – hoe kan het ook anders – een heerlijk kopje koffie.

Het was echt heel fijn om deze rondleiding te krijgen van één van onze oud-leerlingen. We kregen ook allemaal een zakje heerlijke Mokafina koffie mee naar huis, samen met een koffiebekker gemaakt uit bamboe. Dat laatste vindt Olivier heel belangrijk om te vertellen: Mokafina wil echt duurzaam ondernemen. Daarom leveren ze ook enkel lokaal in Vlaanderen en Brussel.

Davina Somers

MARGOT BOGAERTS, KAMPIOENE ACROGYM

Margot Bogaerts uit 4HW kan iets: medailles, podiumplaatsen, meervoudig Vlaams en Belgisch kampioen, EK's, WK's... Dit jaar miste ze enkele weken les om met haar team even te gaan schitteren in Portugal, Israël... Met recht en reden kunnen we haar een fenomeen in de wereld van de acrogym noemen. Sinds haar 3 jaar heeft de turnmicrobe haar te pakken. Margot turnt momenteel bij de club Volharding Boom. 'Ik kan acro mijn passie noemen. Mijn hele leven draait om acro. Ik zou niet zonder kunnen.'

Hoe ben je begonnen en hoe ben je tot dit niveau gekomen?

Margot: 'Ik ben door mijn vroegere buurvrouw begonnen. Ze zei tegen mijn ouders dat ze iets in mij zag als gymnaste. En ik ben haar heel dankbaar dat ze mij acro heeft leren kennen. Ik ben iemand die heel competitief is en ik wou graag op hoog niveau aan acro doen. Mijn coach en partners hebben mij hierbij geholpen.'

Kan je een paar essentiële kwaliteiten opnoemen waar je als turner over moet beschikken?

Margot: 'Je moet als gymnast(e) toch wat spanning en stabiliteit hebben. Je mag ook geen opgever zijn en je moet veel dingen durven, soms wel je angsten overwinnen. Het is ook belangrijk dat je uitstraalt dat je het graag doet.'

Hoe vaak train je?

Margot: 'Ik train normaal vijf keer per week, in totaal 16 uur. De turnzaal is eigenlijk mijn tweede thuis en de mensen van de acro zijn mijn tweede familie. In deze coronatijden train ik thuis. Ik doe oefeningen die ik heb gekregen van de coaches. Ik ga ook een paar keer per week lopen. Wij hebben bovendien vier keer per week online trainingen van een half uurtje. Ik vind het niet leuk dat ik nu zo moet trainen, want ik mis echt iedereen.'

Valt het mee om je schoolwerk en je sport te combineren?

Margot: 'Ik kan mijn sport goed combineren met school. Ik plan heel veel en maak een schema voor heel de week. Als ik lessen heb gemist door wedstrijden in het buitenland, is het soms wel moeilijk om bij te

benen. Dit lukt dankzij de hulp van medeleerlingen die mij hun ingevulde cursussen doorsturen.'

Hoe is de sfeer tijdens een turnwedstrijd? Ben je dan zenuwachtig?

Margot: 'Tijdens een wedstrijd ben ik een beetje zenuwachtig, maar dat is gezonde stress. Soms heeft de coach meer stress dan wij. We kunnen op wedstrijd ook altijd lachen met de andere gymnasten.'

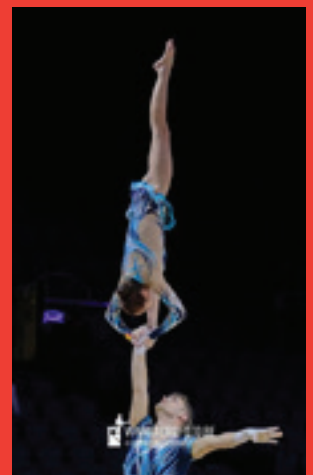
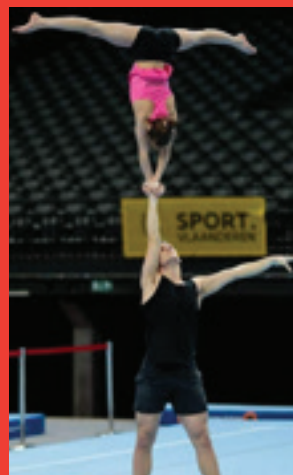
Wat zijn je toekomstdromen op het vlak van turnen?

Margot: 'Ik zou graag nog een paar jaar verder doen met zoveel mogelijk goede wedstrijden. Misschien nog eens deelnemen aan een EK of een WK.'

Naar welke Belgische turner/turnster kijk je op? En internationaal?

Margot: 'Ik keek altijd wel op naar Yana Vanstavel. En internationaal naar Ella-Hanna Sanz uit Engeland.'

Lien Claes

GETUIGENIS VANUIT OORLOG

Misschien merken wij het niet, maar ook vandaag de dag is het oorlog. We wonen, in tegenstelling tot in de risicogebieden, in grote luxe. Het is tijd om even uit die 'luxe-bubbel' te kruipen en met onze neus op de feiten geduwd te worden. Het Midden-Oosten is een kruitvat van geweld, onderdrukking en onverdraagzaamheid.

Ik had de eer om in contact te komen met Razan Lafi: ooggetuige en leerlinge uit het 3e middelbaar, gevlucht uit de heisa van het risicogebied Palestina. Door de rare omstandigheden van de coronacrisis sprak ik haar via Google Meet. Graag breng ik verslag uit over wat deze dappere jongedame te vertellen had.

Hou oud ben je en in welke klas zit je?

Razan: 'Ik ben 15 jaar en zit in 3 Wetenschappen. Chemie, fysica, ... vind ik wel leuke vakken en daarom heb ik voor deze richting gekozen.'

Ik hoor dat je fantastisch Nederlands kan! Hoe heb je de taal geleerd?

Razan: 'Ik heb er eigenlijk hard voor gewerkt. In het begin vertaalde ik de nieuwe woordjes en probeerde ik zoveel mogelijk woorden te leren. Daarna leerde ik de grammatica op school en zo begon ik meer en meer bij te leren. Ik vond het wel moeilijk, maar na een tijdje ging het wel. Het is zo dat ik elke dag wel iets nieuws bij leer.'

Hoe lang ben je al in België?

Razan: 'Ik ben nu ongeveer 4 jaar in België.'

Je komt uit Palestina. Wat is er gebeurd waardoor je gevlucht bent?

Razan: 'Het was oorlog in Palestina. Ikzelf heb meerdere oorlogen meegemaakt, maar de laatste oorlog was de ergste. Mijn papa heeft daarna besloten om naar België te komen. Er was nog een andere reden waardoor we gevlucht zijn. Mijn papa was professor in politiek en rechten en gaf les aan de universiteit, maar kreeg problemen op zijn werk. Hij had een andere politieke mening dan de politieke partijen van Palestina en daarom mocht hij niet meer werken.'

Hoe ben je naar België gekomen?

Razan: 'Het is heel moeilijk om van Palestina naar België te komen. Er zijn veel verschillende stappen om uit Palestina te geraken. Ik woonde in Gaza, maar het is heel moeilijk om er weg te geraken. Mijn papa heeft daardoor aan veel mensen om hulp gevraagd en heeft ook tussenpersonen gezocht zodat we zeker uit Gaza geraakten. Hiervoor heb je natuurlijk geld nodig. Sommige mensen verkochten zelfs hun huizen om aan geld te geraken voor tickets. Want in een oorlog weet je niet of je er levend of dood gaat uitkomen. Het is dus alles of niets. Mijn papa heeft ook heel veel geld moeten betalen voor onze tickets voor de overtocht. We zijn met zes personen thuis, maar mijn papa had enkel geregeld om met drie mensen naar België te gaan. Ik, mijn mama en mijn broer zijn eerst gegaan en mijn papa is met mijn 2 zussen in Palestina gebleven. Wanneer alle papieren in orde waren bij aankomst in België, kwam mijn papa met mijn 2 zussen. Maar dat heeft nog een jaartje geduurd voor ze hier waren.'

Zijn er andere familieleden achtergebleven in Palestina?

Razan: 'Eigenlijk is heel mijn familie achtergebleven. Enkel ons gezin is naar België vertrokken, want het is en blijft moeilijk om de reis te kunnen maken.'

Hoe erg is de toestand in Palestina?

Razan: 'Het is heel erg. In de laatste oorlog, die ik heb meegemaakt, zijn er duizenden mensen gestorven. Je wist nooit of je de volgende dag ging overleven. Voor het huis van mijn nonkel was er een raket ingevlogen. Zijn huis was beschadigd en gelukkig was er niemand van de familie thuis. Anders waren ze er allemaal niet meer geweest. Mijn nonkel is toen wel gestorven.'

Ben je van plan hier voor altijd te blijven? Of zal je teruggaan naar Palestina als het veilig is?

Razan: 'Dat is moeilijk te zeggen. Om de twee jaar gebeurt er iets in Palestina. Je kan nooit zeggen dat het er voor altijd veilig gaat zijn. Het zal nooit stoppen tenzij er iets echt verandert. Maar ik ben hier gestart met een nieuw leven, een nieuwe taal, ik zal hier ook werken en als het veilig wordt in Palestina zou ik er graag naartoe gaan om mijn familie te bezoeken, maar niet meer om er te leven.'

In Palestina was het heel moeilijk om je veilig te voelen. Voel je je hier veilig?

Razan: 'Ja. Als je bijvoorbeeld in België ergens naartoe gaat en ik zie de politie, voel ik me veilig. In Palestina zie je de politie minder op straat. Je voelt je dan ook

niet echt veilig. Er kan elk moment iets gebeuren dat een nieuwe oorlog kan ontketenen. Het is daarom heel moeilijk om te zeggen wanneer er een oorlog begint. Dat kan morgen zijn, of overmorgen. Soms kan je iets verwachten als je een discussie op het nieuws ziet, en voel je het aankomen. Je bent altijd zenuwachtig omdat je niet weet wat er gaat gebeuren.'

Een beetje actueler nu. Hoe zit het met corona in Palestina, want corona en oorlog zijn wellicht geen goede combinatie?

Razan: 'Momenteel is er gelukkig geen oorlog in Palestina en is er ook weinig corona. Mijn familie is er gelukkig van gespaard gebleven. Op dat vlak is het veilig daar.'

Hoe hou je je nu bezig tijdens deze rare periode?

Razan: 'Ik studeer veel en maak de (vele) taken die tijdens deze periode worden opgegeven. Ik heb hier ook een hele planning voor. Voor de rest hou ik me rustig bezig. Ook is het nu Ramadan. Het is wel moeilijk om tijdens de corona thuis te blijven met de Ramadan aangezien je dit met meerdere mensen doet. Normaal komt iedereen bij elkaar en heb je meer contact.'

Wat vind je er van dat je nu niet naar school kan gaan?

Razan: 'Ik zou nu eigenlijk liever naar school gaan, want een uitleg krijgen op afstand vind ik moeilijk. Je moet de leerstof zelf verwerken. Als je iets niet snapt, kan je dat vragen maar altijd vanop afstand, wat moeilijk is. Maar ik ben ook wel blij dat ik niet naar school moet. Gewoon door het risico om corona op te lopen. Gelukkig moet je niet altijd thuisblijven, en is het enkel nu een periode.'

De laatste vraag: hoe zeg je "bedankt voor dit interview" in het Arabisch?

Razan: (lacht) 'Shukraan lilmuqabala'.

Shukraan lilmuqabala, Razan! Ik wens je nog veel gelukkige tijden op onze school! Bedankt!

Jurre Smets

Het leven zoals het is op Sint-Jozef

ONTDEK JE TALENTEN IN HET SINT-JOZEFINSTITUUT!

In de eerste graad van het Sint-Jozefinstituut Kontich gaan we graag samen op ontdekking naar talent. Met het getuigschrift van de lagere school op zak starten alle leerlingen tegenwoordig hun middelbare schoolcarrière in de A-stroom. Leerlingen zonder getuigschrift kunnen in onze B-stroom uit de startblokken schieten. Binnen de A-stroom biedt onze school twee keuzemogelijkheden aan: 1A verdiepend met CLIL en 1A verbreedend.

Keuzepakket 1A verdiepend met CLIL of 1A verbreedend

Zowel in het verdiepende als in het verbredende pakket krijgen de leerlingen een extra uur Frans, Nederlands en wiskunde bovenop het basispakket dat het leerplan voorschrijft. Dit betekent dus meer leerstof in het bijzonder voor het keuzepakket verdiepend. Zijn de leerlingen

eerder (sterk) theoretisch ingesteld of misschien eerder praktisch? Via onze keuzepakketten wordt dit samen

“

Als leerkracht zie je de diverse interesses echt door elkaar: in een klas zitten economen, wetenschappers, taalkundigen ... door elkaar, maar dat is geen enkel probleem. Elke leerling staat open voor het nieuwe vak en doet zijn best. Naarmate de lessenreeks vordert, haal je er gemakkelijk de 'geïnteresseerden' eruit zodat wij hen een gepast advies kunnen geven, wat ook belangrijk is.

Britt (Leerkracht Talent - Economie en organisatie)

achterhaald. We proberen binnen onze eerste graad een duidelijk beeld van de capaciteiten en interesses van onze leerlingen te krijgen, zodat ze in de tweede graad meteen de richting kunnen kiezen die het best bij hen past.

“

Ik wist niet wat economie was, nu is het mij duidelijk. Ik denk dat ik dit volgend jaar ga kiezen...

Leerling E.

Wat is CLIL?

In 1A verdiepend organiseren we CLIL. De afkorting CLIL staat voor Content and Language Integrated Learning. Dat betekent dat de lessen van een niet-taalvak worden gevolgd in een vreemde taal. Leerlingen van 1A verdiepend kunnen het vak godsdienst volgen in het Frans en het vak beeld in het Engels. Leerlingen van 2A verdiepend kunnen ervoor kiezen om geschiedenis in het Frans en mens & samenleving in het Engels te volgen. Uiteraard gebeurt dat met de nodige ondersteuning en aangepaste lesmethodes. CLIL verhoogt de taalvaardigheid, de spreekdurf wordt groter en de woordenschat uitgebreider. In onze meertalige maatschappij kan dit vast en zeker een meerwaarde zijn!

Talent: Een spiksplinternieuwe aanpak om eerstejaarsleerlingen hun talenten te laten ontdekken

Voor nieuwe leerlingen in het secundair bleek de juiste richting vinden vaak een moeilijke opdracht. Weet de leerling nog niet zo goed waar zijn interesses liggen? Dan is er het vak 'talent', dat zowel in het verdiepende als in het verbredende pakket zit. In dat vak proeven de leerlingen afwisselend een zestal weken van verschillende vakken zodat zij hun eigen talent kunnen ontdekken. De vakken waarmee de eerstejaars kennismaken zijn economie &

“

Ik vind het super leuk! Ik leerde al Engels en ontdekte Duits. Super!

Leerling J.

“

De leerlingen zijn enorm enthousiast. Ze proeven van verschillende vakken en kunnen zo kiezen wat hen echt ligt. Zo kunnen ze vanaf het tweede jaar groeien in hun keuze...

Annelies (Leerkracht Talent – Moderne talen)

organisatie, maatschappij & welzijn, kunst & creatie en moderne talen & wetenschappen. Tijdens deze lessen proberen de leerkrachten een duidelijk beeld van het domein te schetsen zodat de leerlingen goede keuzes kunnen maken voor hun verdere schoolloopbaan. Ze kiezen hier, in samenspraak met hun leerkrachten, één vak uit dat hen het meeste ligt en verkennen dat talentvak verder in het tweede jaar. Zo kunnen onze leerlingen vanaf het derde jaar een richting kiezen die daarbij aansluit.

“

Ik volg enkele vakken in een andere taal, dat heet CLIL en het lukt heel goed. Ik volg godsdienst in het Frans! Ik ben fier op mezelf!

Leerling B.

Zowel leerlingen als leerkrachten zijn enthousiast over deze nieuwe aanpak. De leerlingen zijn elke keer 'benieuwd' naar het nieuwe vak en de afwisseling vinden ze fijn. Aan het einde van het talentvak kunnen de leerlingen goed inschatten of dit iets voor hen is. Doel bereikt dus!

En ja... andere scholen in Vlaanderen keken geïnteresseerd toe... Merken wij daar zelfs af en toe een copy-paste?

WELKOM JOSE EN WILFREDO!

Van mei 2019 tot en met september 2019 werd een intensieve beroepsopleiding voor professionele schoonmaak georganiseerd door opleidingscentrum Atmetis BVBA in opdracht van OCS (OpleidingsCentrum voor Schoonmaakbedrijven) en in samenwerking met VDAB en Stad Antwerpen. Het doel was het opleiden en tewerkstellen van vluchtelingen en personen die via gezinshereniging in Antwerpen verblijven.

De selectie van de kandidaten gebeurde op basis van leerbaarheid en motivatie. Zo werden er 16 kandidaten van de 50 weerhouden. De deelnemers hebben de Afghaanse, Albanese, Eritrese, Indiase, Irakese, Marokkaanse, Nepalese, Portugese, Sri Lankaanse, Turkse en Venezolaanse nationaliteit. Hun leertraject bestond uit een taalbad NT2, een beroepsopleiding, 126 uren werkplekleren en een stage van 30 uren. De opleiding was erg uitgebreid en bestond uit o.a. poetstechnieken: manueel en met het gebruik van machines, materialenkennis, productkennis, veiligheid op de werkplek, bedrijfsafval, werkorganisatie, communicatie met de werkgever en hoe omgaan met feedback, ergonomie enz.

Het Sint-Jozefinstituut fungeerde als partner voor het werkplekleren en als stageplaats. Onze school is immers de ideale plaats om te werkplekleren, omdat wij de verschillende werkplaatsen waar de cursisten in terecht kunnen komen, kunnen simuleren. Zo heeft onze school zowel klas-, computer- en vaklokalen om te onderhouden, maar ook een sporthal en kantoren.

Er zijn industriële keukens en naaiateliers als industriële werkplek en er worden machines gebruikt om grote oppervlakken schoon te maken.

Met de hele groep van 16 mensen werd er 2 dagen in de basisschool gewerkt om een groot onderhoud te doen van alle sanitaire installaties, drie burelen, de lerarenkamer, de speelzaal en de refter. In de middelbare school werkte de groep aan het onderhoud van de naaiateliers, de keukens en de nieuwe klaslokalen in de V-vleugel.

Begin september 2019 liep Jose Ferreira uit Venezuela 2 weken stage in onze school. Vanaf 1 oktober 2019 kon hij via een interimcontract voltijds bij ons werken om de afwezigheid wegens ziekte van poetsvrouw Fatima op te vangen. Dit interimcontract werd telkens met 1 maand verlengd tot januari 2020. Nu werkt hij met een tijdelijk contract in dienst van de school (voorlopig tot eind april 2020). Half oktober 2019 liet onze poetsvrouw Marina weten dat zij moest geopereerd worden en dat er een lange revalidatie zou volgen. Daarop werd Wilfredo

Santana Belisario, ook uit Venezuela, gecontacteerd met de vraag of hij deze tijdelijke bijna voltijdse opdracht wilde doen. Wilfredo wilde graag op deze vraag ingaan en kwam van oktober 2019 tot eind februari 2020 elke dag met het openbaar vervoer van Zwijndrecht naar Kontich. We lieten hem niet graag gaan, maar intussen zijn er helaas geen uren meer. Wilfredo heeft nu ander werk als professioneel schoonmaker in een bedrijf in Zwijndrecht, waar hij woont.

Sinds juli 2019 werd er een reorganisatie in het onderhoudsschema van onze school doorgevoerd. De aanleiding hiervoor was o.a. dat de nieuwe V-vleugel door een externe firma wordt gepeetst, het oude gedeelte van de SJI-vleugel wordt afgesloten en zal afgebroken worden en ook de containerklassen zijn niet meer in gebruik. Het gevolg hiervan was dat het werk moest herverdeeld worden. In het begin was het wat wennen en hadden vooral de 'anciens' extra uitleg nodig, omdat zij deze manier van werken niet gewoon waren. Onze twee mannen zijn meteen kunnen beginnen met deze nieuwe dienstregeling en behoeften enkel (vooral in het begin) wat hulp opdat ze niet zouden verdwalen in onze school en omdat hun Nederlands nog niet zo goed was.

Hun integratie in de bestaande groep van het onderhoudspersoneel en op school is ongelofelijk goed verlopen. Onze dames zijn blij met de extra 'mankracht' en helpen hen waar het nodig is. Er wordt zelfs beter samengewerkt. Een grote pluim gaat naar Karima, die een beetje de 'meter' is voor de mannen. In het begin liep de communicatie nog wat stroef, omdat hun kennis van de Nederlandse taal nog zeer beperkt was. Naast de lessen NT2 in de Open School steken zij vooral veel op van wat zij horen op school. Zij hebben beiden, wat het gebruik van het Nederlands betreft, een enorme stap voorwaarts gezet.

De meeste collega's (zowel van onderhoud, ondersteuners, leerkrachten en directie) kennen Jose als een extraverte, vriendelijke en vrolijke man en een harde werker. Wilfredo is iets minder zichtbaar, wat stiller, maar eveneens een zeer vriendelijk en hardwerkend persoon. De korte babbeltjes met de collega's doen hen deugd. Zij komen heel graag werken. Eerst en vooral natuurlijk om hun boterham te verdienen en hun gezin te kunnen onderhouden, maar ook omdat onze school een warme werkplek is.

In de coronatijd werkt ons onderhoudspersoneel (poetsvrouwen en klusjesmannen) gewoon door. Hun werk is essentieel omdat zij, terwijl wij thuis werken, alles desinfecteren en schoonmaken. In de hele school worden alle klaslokalen grondig gepeetst met extra aandacht voor computers, toetsenborden en muis, werkbladen, deuren en deurklinken, lichtschakelaars, en al de andere contactpunten. Gelukkig hebben ze daar nu voldoende tijd voor! In gewone tijden worden zij door sommigen bijna niet gezien of weinig gerespecteerd, nu zijn zij onze HELDEN. Hopelijk blijft dit in de toekomst ook zo!

Karin Van Alphen

NIEUWE GRAADCOÖRDINATOREN!

In september 2019 startten er op school twee nieuwe graadcoördinatoren: Liesbeth Onsia voor de eerste graad, Indra Kluppels voor de derde graad. Zij namen de fakkel over van het duo Christophe Vermeyen en Marjan De Jonghe, en van Jef Embrechts. Greet Hardy, graadcoördinator van de tweede graad, wordt in september 2020 opgevolgd door Manjen Maes, waarover meer in Schakel 52. Onze redactie polste bij beide dames naar hun eerste indrukken en ervaringen.

Wat houdt de functie van graadcoördinator precies in?

Liesbeth: Wij zijn een aanspreekpunt voor leerlingen, leerkrachten en ouders. Samen met de leerlingbegeleiding volg ik onze leerlingen van de eerste graad op qua welbevinden, studiemethode, naleven van afspraken, studiekeuze... Ik help hen bij het oplossen van hun kleine of grote zorgen. Verder zet ik me in voor een vlot verloop van heel wat activiteiten naast het lesgebeuren: scholenbeurzen, excursies, projecten, start- en onthaaldag, enzovoort. We werken met het pedagogisch beleidsteam mee aan het pedagogisch beleid, ik zet onder andere mee mijn schouders onder de uitwerking en opvolging van de modernisering.

Indra: Met het pedagogisch beleidsteam werken we samen aan de invulling van de pedagogische studiedag, de opendeurdag en, zoals Liesbeth al zei, de onderwijsvernieuwing. Ik zit bovendien heel af en toe samen met mensen van de schoolgemeenschap (Sint-Rita, Regina Pacis en VTI) om zo samen nascholingen te organiseren of gewoon om na te vragen hoe zij bepaalde dingen op school aanpakken. Ik doe ongeveer wat Liesbeth doet, maar dan specifiek voor de derde graad. Met mevrouw Michielsens en mevrouw Bossuyt volg ik de leerlingen van de derde graad op, ook heel vaak in overleg met CLB. Als graadcoördinator van de derde graad volg ik het traject voor studiekeuzebegeleiding (infosessies, infoavond, bezoek SID-in beurs...) op, leg ik

de leefdagen vast, organiseer ik de proclamatie, vraag ik tijdelijk onderwijs aan huis aan voor zieke leerlingen, en nog veel meer. Daarnaast begeleid ik de leerlingenraad van de zesde jaren om zo samen met hen een aantal dingen in goede banen te leiden zoals de Dag van de Solidariteit, de 100-dagen en het maken van een jaarboek. Ik kan gelukkig op een heleboel fijne collega's rekenen om al die taken tot een goed einde te brengen.

Welk aspect van je nieuwe functie vind je het boeiendst?

Liesbeth: De onvoorspelbaarheid van het verloop van een schooldag en het reilen en zeilen op school: het inspelen op de noden van leerlingen en collega's.

Indra: De blik die ik nu “achter de schermen” van de school mag werpen is best boeiend. Er komt heel veel bij kijken om een school goed draaiende te houden. Als leerkracht vraag je je soms af “waar is die directie toch mee bezig?”, “wat staat er ons nog te wachten?”... Na een jaar in deze functie kan ik uiteraard nog steeds niet in hun hoofden kijken, maar weet ik wel dat er héél hard gewerkt wordt om van onze school een fijne school te maken waar zowel leerlingen als leerkrachten zich goed voelen. Lukt dat altijd? Natuurlijk niet, maar het is wel altijd de achterliggende intentie. Het is boeiend om dit van dichtbij mee te maken en daaraan af en toe een kleine bijdrage te leveren.

Indra

Liesbeth

Hoe anders verloopt je job in coronatijden?

Indra: Er moet nog korter op de bal gespeeld worden. Op de minste signalen die we vanuit de regering krijgen, wordt zo snel mogelijk gereageerd. Geen fysieke contacten? Dan alle vergaderingen via Google Meet. Wat met de studiekeuze-classesraden? Laten we al onze adviezen verzamelen in een Google Doc. Afstandsleren? Pre-teaching? Leerlingen die die bevraging over de laptops niet beantwoorden, werden allemaal persoonlijk door de leerlingbegeleiders en coördinatoren opgebeld. Met een heel team werden voor de paasvakantie al mogelijke scenario's besproken, om meteen op een duidelijke manier met pre-teaching te kunnen beginnen. Alles verloopt vanuit je kot, vanachter je computer en je kan weinig op de zaken vooruitlopen. De onzekerheid die heerst, is niet zo fijn als je houdt van duidelijkheid en liever niet last-minute in actie schiet.

Liesbeth: Ik mis de dagdagelijkse structuur en het contact met leerlingen en collega's heel hard. Verder is het net zoals voor iedereen aanpassen aan een ongeziene situatie die ik organisatorisch mee in goede banen probeer te leiden om ook in deze onzekere tijden een houvast te bieden aan leerlingen en collega's.

Wat brengt volgend schooljaar

Indra: Ik blijf ook volgend schooljaar coördinator van de derde graad. Hopelijk brengt dit wat meer rust, nu alles al een keer de revue gepasseerd is. Anderzijds was dit (einde van het) schooljaar zo ongewoon, dat sommige dingen volgend jaar ook weer heel erg nieuw en spannend zullen zijn.

Liesbeth: Ik hoop net als Indra ook vooral op een 'gewoon' schooljaar...

JEF VERMASSEN MAAKT INDRUK

Op maandag 21 oktober was assisenpleiter meester Jef Vermassen te gast in onze school. Zoals hij zelf aangaf tijdens zijn lezing, doet hij nog maar zelden gastoptredens in scholen. Het was enkel omdat initiatiefnemer godsdienstleerkracht Ivan Dockx “zelf zo goed kon pleiten” en het “zo feestelijk vroeg” dat meester Vermassen toch overstag ging en toezegde om naar het Sint-Jozefinstituut te Kontich af te zakken.

Dhr. Dockx en Jef Vermassen waren ooit samen te gast in het programma Ombudsjan in september 2001. Dhr. Dockx was te gast in het programma omdat het ging rond bedrog bij stambomen en familiekunde en meester Jef Vermassen was toen de vaste gast en juridisch expert.

Sindsdien bleef Dhr. Dockx meester Jef Vermassen volgen in al zijn zaken. Dat hij een begenadigd spreker was, bleek ook meteen toen hij op school begon te vertellen. De verhalen uit de praktijk maakten sterke indruk op de aanwezige leerlingen en leerkrachten. Vermassen sprak over zijn werk, over bekende processen en over de actualiteit. De leerlingen ervoeren de vertellingen van Vermassen niet enkel als leerrijk, maar ook als boeiend en spannend.

Meester Vermassen gebruikte zijn twee boeken als uitgangspunt voor zijn lezing. Moordenaars en hun motieven was zijn eerdere bestseller en zijn recentste werk kreeg de titel Meester, ik heb geen tranen meer. Ook zijn bekendste assisenzaken kwamen aan bod, waaronder de ‘beerputmoord’, de zaak Annick Van Uytsel en de bende van Nijvel. Thema’s zoals kwaad, lijden, moord, straf, vergeving, verlies en verdriet kregen aandacht. Ook sprak hij over misbruik, trauma’s en gaf hij een hoopvolle boodschap mee aan onze schoolgaande jeugd.

Volgens meester Vermassen is er een groot gebrek aan positieve rolmodellen zoals bijvoorbeeld pater Damiaan en Nelson Mandela. Ook de actualiteit ging hij niet uit de weg. Kortom: het was een interessante lezing die vakoverschrijdend zeker te gebruiken was voor godsdienst, geschiedenis, gedragswetenschappen en sociale wetenschappen.

Ivan Dockx

LERAAR FIETST BOMEN BIJ ELKAAR

14 februari is voor velen die dag waarbij de geliefde in de bloemetjes gezet wordt. Voor meneer Bellinx is die dag dit jaar zijn 50e verjaardag.

Onder het motto ‘doe eens zot’ ging hij 5 uur lang fietsen op de piste van Wilrijk. Niet zomaar! Het doel was om zich te laten sponsoren a ratio van een centje per ronde. Met deze opbrengst wou hij Moeder Aarde een ruikertje bomen schenken. 2 jaar geleden immers plantte onze school een agrobos van 25000 bomen.

Direct na schooltijd begon hij aan het huzarenstukje. In het begin helemaal in z’n uppie, op het laatste bijgestaan door 2 collega-wielertoeristen en enthousiaste aanmoedigingen van enkele collega’s en vrienden. Het hongerkloupe

werd d.m.v. bevoorrading langs de kant aangereikt en de wafeltjes deden hun werk! Na exact 5 uur fietsen bleef de teller staan op 444 rondjes of iets meer dan 150 km!

Dankzij zijn actie komen er nog eens 1069 bomen bij in het agrobos en is de lijst met certreefcaathouders nog wat langer geworden.

Els Olyslaegers

FEEST!

Vroeger bestond de traditie op onze school dat de personeelsleden die trouwden of vastbenoemd werden tijdens een schooljaar een feestje gaven. Soms waren dat kleine recepties, maar in jaren waarin er veel personen trouwden of vastbenoemd werden, waren dat grootse feesten. Sommige edities zijn haast legendarisch te noemen, zoals het spaghettibuffet of het Amerikaanse hamburgerfeestijn. Er werd samen gegeten, gelachen en gedanst vanaf 16u in de namiddag tot een stuk in de nacht. Bij sommigen ook - jawel - met een stuk in hun voeten.

De voorbije jaren verdween deze traditie jammer genoeg nadat er een aantal jaren minder getrouwd werd en zo'n feest moeilijk te organiseren was met enkele personen. Maar dit jaar werd de schade ingehaald. Alle leerkrachten die de afgelopen jaren trouwden of een vast contract kregen, sloegen de handen in elkaar om nog

eens een groot feest te organiseren. De eerste vrijdag van september was het al zo ver. Het thema was: Vive la Belgique en een frietkraam voorzag ons de hele avond à volonté van lekkere frietjes en snacks.

Laat ons hopen dat de traditie opnieuw verder gezet wordt en dat we de komende jaren nog van vele leuke feestjes kunnen genieten.

HOOG BEZOEK VAN ZUSTER JEANNE DEVOS

Op maandag 4 november was een grote en speciale spreekster te gast in onze school. Niemand minder dan zuster Jeanne Devos was naar Kontich afgezakt. Dhr. Dockx en zuster Jeanne zijn al enkele jaren bevriend via Facebook en omdat zij hem een gelukkige verjaardag gewenst had begin september besloot hij haar te vragen om naar school te komen want zij zou ongetwijfeld een interessant verhaal kunnen brengen voor onze leerlingen en... dat wilde ze doen! Ze werd geassisteerd door haar nichtje Julie Hendrickx die een boek schreef over het leven en werk van zuster Jeanne.

Jeanne Devos is een Belgische zuster die zich inzet voor en hulp biedt aan de armen in de sloppenwijken van Bombay, India. In 2005 werd ze genomineerd voor de Nobelprijs voor de Vrede. In 2009 ontving ze het Grootkruis in de Kroonorde. Devos wist de leerlingen te boeien met verhalen over haar jarenlange strijd en inzet voor de huisslaven en het huispersoneel in India. Over

de jaren heen ervoer ze het verschil tussen miljoenen mensen. Ook bij ons kaartte ze deze problematiek aan, want uit een recent onderzoek is gebleken dat 1 op 3 huispersoneelsleden geconfronteerd wordt met misbruik of uitbuiting.

De leerlingen hingen aan haar lippen toen de zuster begon te vertellen over haar persoonlijke en aangrijpende verhalen en ervaringen. De leerlingen kregen een mooie en wijze boodschap mee om uit solidariteit te denken aan anderen. "Goede en 'grote' mensen halen geen andere mensen naar beneden, maar trachten ze op te tillen. Het is een 'heilige' boodschap voor het onderwijs om positieve rolmodellen te stimuleren, zoals ook spreker Jef Vermassen benadrukte".

Ivan Dockx

6MRV EN 6OR GESLAAGD ALS TEAM!

Op vrijdag 20 september 2019 gingen de leerlingen van 6 Office & Retail A/B en 6 Moderealisatie- en Verkoop op leefdag naar Outfort in Hoboken. De titularissen Ann Beyens, Dimitri Heirweg en Davina Somers hadden immers besloten om de leefdag eens over een andere boeg te gooien. Deze leerlingen zitten vaak al sinds het derde middelbaar bij elkaar in de klas en kennen elkaar dus goed. Maar vertrouwen ze elkaar ook? Het antwoord op die vraag werd gevonden zowel op het land als in de lucht.

Elke klas kreeg een begeleider mee die de klas uitdaagde om opdrachten uit te voeren. Er werden enkele grondoefeningen gedaan, bijvoorbeeld de 'zigzag', de 'rekenmachine' en de 'Marie-Louise', waarbij samenwerking, overleg en luisteren heel belangrijk waren.

De leerlingen werden pas echt op de proef gesteld bij het hoogteparcours. Ze moesten elkaar beveiligen en dus helemaal op elkaar vertrouwen. Dat hebben ze echt schitterend gedaan; ze moedigden elkaar

aan om toch door te zetten en om hun grenzen te verleggen. Dat was als klastitularis zeer mooi om te zien. De leerlingen waren op het einde van de dag heel tevreden en we kregen niets anders dan positieve feedback over deze schitterende dag!

“Omdat ik het gevoel had dat ik mijn leerlingen niet in de steek kon laten, besloot ik om ook één proef in de hoogte te doen en dit ondanks mijn hoogtevrees. De leerlingen moedigden me allemaal aan en hielpen me perfect om tot de overkant te geraken. Een moment dat me veel deugd heeft gedaan.”

De klas van Davina Somers, 6 Office & Retail B, slaagde er zelfs in om een record op de losse balken in de lucht te verbreken. Dankzij echt teamwork van de hele klas, geraakte Eren Ergin op 30,88 seconden naar de overkant en de klas verbeterde hierdoor het vorige record met 10 seconden!

Davina Somers

4STW FLEURT HET RUSTHUIS OP.

De leerlingen van 4STW waren in hun nopjes toen ze meteen na de kerstexamens nog een activiteit mochten gaan doen. Ze gingen de dag opfleuren van mensen in een woonzorgcentrum. Elke klas bezocht een andere plaats. Voor 4STWC was dit “De Vaeren” in Reet.

Op een gegeven moment kwam er een dame naar ons met de vraag van welke school we waren. Wat bleek? Zij runde vroeger de personeelsdienst van Sint-Jozef. Ze stelde zich voor als Simonne Van

Mengsel. Vroeger was ze bij ons op school gekend als mevrouw Moons. Terwijl ze hierover vertelde, begonnen haar oogjes te blinken.

Onze leerlingen hebben zich de hele voormiddag goed kunnen uitleven met de mensen. Samen knutselen, turnen, spelletjes spelen, toneeltjes uitvoeren... Iedereen was zeer tevreden en zo waren ook onze leerlingen weer een ervaring rijker.

Els Olyslaegers

5 WEWI OP BEZOEK BIJ KONING FILIP

Ondanks zijn drukke bezigheden met het vormen van een nieuwe regering, vond koning Filip toch nog tijd om de leerlingen van 5 Wetenschappen-Wiskunde op het Koninklijk Paleis te ontvangen.

20 februari begon om 8 u. aan het station van Kontich waar de leerlingen de trein namen naar Brussel-Centraal om vandaar te voet langs de Kunstberg naar het Paleis te gaan. De erehekken werden omstreeks half 10 geopend door de politie. Langs de bekende kasseien naderden we tot aan het Paleis waar een vrouwelijke bode ons opwachtte. We werden naar het witte salon gebracht waar we mochten plaatsnemen in een mooie cirkel met 14 plaatsen. Nadat we iets te drinken kregen, ging men de koning halen en deze vervoegde ons omstreeks 10 u. Iedereen stond recht en de koning begroette iedereen persoonlijk.

De leerlingen kregen de gelegenheid om met koning Filip een gesprek te voeren over thema's die hen nauw aan hart liggen. De vorst stelde zelf ook vragen of

ging op bepaalde onderwerpen dieper in. Hieronder volgt een reconstructie van enkele vragen die in het gesprek met de koning aan bod kwamen.

Hoe slaagt u erin een mooi evenwicht te vinden tussen uw vaderschap en de koninklijke functie?

Ik tracht vooral 's avonds tijd te maken voor mijn kinderen. Gisterenavond ben ik nog redelijk laat blijven werken met mijn zoon, prins Emmanuel, aan een presentatie die hij moest maken voor school. Ik tracht mijn zoon dan net zo goed te helpen als eender welke Belgische ouder.

Gaat u zelf stemmen bij de verkiezingen?

Dit is niet gebruikelijk. Een koning blijft politiek neutraal en gaat dus niet stemmen. Wel kunnen alle

andere leden van de koninklijke familie gebruik maken van hun stemrecht zoals elke andere Belg. In het verleden gingen zo koningin Fabiola, koning Albert en koningin Paola zeker stemmen.

Welk moment is u het meest bijgebleven uit uw koningschap sinds 2013?

De troonsbestijging in 2013 vond ik toch een speciaal moment: voor mij persoonlijk maar ook voor alle Belgen. Het was het begin van een nieuw hoofdstuk waarin veel verbondenheid werd getoond.

Ging u zelf graag naar school?

Ik ging helemaal niet graag naar school. Ik kon er moeilijk mijn draai vinden. Het was ook niet het moment in mijn leven waar ik me het best voelde. Pas later is dat allemaal wat in de plooi gevallen.

Leest u vaak boeken en zo ja wat zijn uw favoriete onderwerpen?

Ik heb veel interesse voor geschiedenis en filosofie. Ik lees het liefst boeken en literatuur rond deze onderwerpen.

Wat is volgens u een belangrijke eigenschap of kwaliteit van een koning?

Voorals menschen trachten te verbinden: bruggen bouwen in België en zo alle gemeenschappen en bevolkingsgroepen verzoenen en bij elkaar houden. Ook een luisterend oor bieden aan de politiek, de wil van het volk en dit alles trachten te verzoenen, zeker ook nu, op weg naar een nieuwe federale regering.

Naar welke historische (Belgische) (familie) figuur kijkt u op en waarom?

Ik kijk nog steeds heel fel op naar mijn oom Boudewijn. Hij was een groot, sterk, charismatisch

figuur en was 42 jaar aan de macht in België. Zijn begrafenis was naast de Witte Mars het grootste Belgische event van de 20e eeuw. Dit toont aan dat de Belgen in deze koning een groot staatsman zagen. Ook het geloof van koning Boudewijn speelde hierbij zeker een rol. De populariteit van deze vorst en de monarchie stond in de zomer van 1993 als een paal boven water: iets waar politici toen sterk van opkeken. Het gaf de monarchie een nieuwe boost en was een duidelijk bewijs dat de monarchie nog een zekere rol te spelen heeft in België. Dat werd de laatste jaren ook meermaals bewezen.

Omstreeks 11 u. vroeg de koning of we ook het Paleis te zien kregen. De secretaris antwoordde dat dat niet voorzien was, maar toch nam de koning onze leerlingen mee naar de troonzaal, de spiegelzaal en tot slot ook naar zijn eigen persoonlijk bureau. Daar namen we afscheid en werd er nog een foto genomen. De leerlingen waren erg onder de indruk. Voor ons allemaal was het een fijne en indrukwekkende ontmoeting.

Ivan Dockx

OORDOPJES: STOM OF BROODNODIG?

Op 26 november 2019 mochten de leerlingen van 6STWB een journaliste ontvangen. In het kader van de lessen sociale wetenschappen hadden de leerlingen dit zelf bedisseld. Als leerkracht kregen we plots de vraag of we a.u.b. een paar lessen konden verschuiven om Louise Hoedt te kunnen ontvangen. Louise is een jonge redacteur en journaliste van de VRT die enorm haar best doet om nieuws bij de jongeren te krijgen. Dit doet ze door middel van bv. Instagram, een medium dat veel jongeren op de voet volgen.

De hamvraag van de dag was: Wat denken onze jongeren de dag van vandaag over oordopjes? Dragen ze ze? Of vinden ze deze stom?

Tijdens het interview hebben onze leerlingen ons enorm trots gemaakt. Vooral door te vertellen dat ze oordopjes zélf gebruiken. Ze zijn dikwijls echt nuttig en we moeten ervoor zorgen dat we ons gehoor niet schaden. We hebben zelfs leerlingen die standaard altijd oordopjes op zak hebben.

Het was zeker en vast een dag die de leerlingen nog lang zal bijblijven.

Els Olyslaegers

ARRIVEDERCI ALESSANDRA

Net zoals elk jaar startten er begin september een aantal AFS-uitwisselingsstudenten in onze school... Zo ook in 6 Office Management & Communicatie.

Het klikte meteen met de Italiaanse Alessandra Rinaldo. In het begin nog wat aarzelend omdat “Nederlands niet zo makkelijk is”, maar al snel volgde ze bijna alle lessen. Ze ging mee op een dolle leefdag, verkleedde zich voor de 100-dagen, bereidde de gip-uitstap in Antwerpen mee voor en stond op het punt om na de paasvakantie in het Nederlands een presentatie over haar mooie thuisland te geven. Alleen... toen kwam dat virus... en voor we het ons echt realiseerden, was Alessandra terug vertrokken. Ze moest naar huis, met een bang hart, want haar ouders wonen in de zwaar getroffen regio in Noord-Italië. We hebben geen afscheid kunnen nemen, maar we hopen dat je het goed stelt en dat je ooit nog eens de kans krijgt om langs te komen, om deftig afscheid te nemen met een echt Belgisch feestje! Arrivederci Alessandra ...

BEZOEK AAN DE FIRMA CAMPAERT IN WAARLOOS

Zoals de vorige jaren hebben wij met de modelerlingen blikvangers gemaakt voor de firma Campaert in Waarloos. Dit jaar werden er nog meer leerlingen bij het project betrokken: 3MP - 5 en 6 CM - 5 en 6 MRV en 7MT.

De leerlingen van 3 MP kregen van de klant de opdracht om te werken met wit servies. Hierop moest getekend worden met zwarte stiften om een groot contrast te verkrijgen. Ook borden en kopjes moesten eraan geloven om zo een speciaal effect te krijgen.

De opdracht voor de leerlingen van 5 CM/MRV en 6CM bestond eruit om met overschotten van gordijnstoffen manden te maken. Hier werd gewerkt met bestaande vormen, ijzerdraad, zelfgemaakte rolletjes stof, lijmpistolen, naald en draad,...

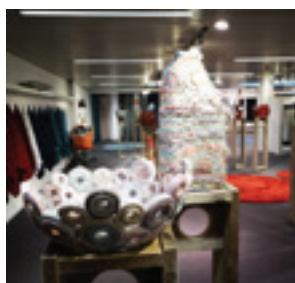
Elke leerling van 6 MRV maakte een buste. De opbouw was bij iedereen dezelfde, nadien heeft elke leerling een eigen gezicht gegeven aan de buste door stoffen aan te brengen, te werken met vulsel, lintjes, pareltjes en een gekleurde draad.

De leerlingen van 7MT kregen allemaal 2 stoelen die ze mochten bewerken met materiaal van de firma. Er werd mousse, stof en zelfs tapijten gebruikt om de stoelen een ander uitzicht te geven.

De etalagist is tijdens het proces een aantal keer op school feedback komen geven aan de leerlingen zodat het resultaat was wat ze ervan verwachtten.

Normaal wordt er een toonmoment georganiseerd door de firma voor de leerlingen en hun ouders, maar door Covid-19 zal dat niet voor dit schooljaar zijn. De werkstukken staan wel een heel jaar in de toonzaal dus iedereen kan ze gaan bewonderen. Een mooie samenwerking met een bedrijf over vakken, graden en studierichtingen heen!

Eef Tuyteleers

Snelle vragenronde

Liesanne Adriaenssens
Godsdienst / PAV

Olivia Dockx
Beeld / PO / IO Expressie

**Beste boek/cd/film/tv-serie/
concert/theaterstuk dat ik
dit schooljaar gelezen/
beluisterd/gezien heb:**

Bij het Koreaanse 'Empress Ki of Memories of the Alhambra' zat ik op het puntje van mijn stoel.

Beste serie: Normal People naar het boek van Sally Rooney. Muziek: Ik herontdekte James Blake. APP: Arts & Culture

**Meest bijgebleven nieuws-
item van dit schooljaar:**

Ik denk dat de coronacrisis ons allemaal wel gechoqueerd heeft. De uitspraak van Trump, voor een mogelijke injectie met ontsmettingsmiddel, vond ik de beste mop van het jaar.

Hoe Koen Geens sukkelde met zijn mondkapje.

**Beste sportieve prestatie
van de afgelopen maanden:**

Oei, dit jaar was net een sportieve flop. Ik heb dit jaar zwemles crawl genomen en dit lukt me eerlijk gezegd nog steeds niet.

Home gym met Pamela Reiff :-)

**Leukste schoolmoment
dit schooljaar:**

Ik heb er zoveel: de creatieve STW'ers, het kerstfeestje met 4OR, op reis met collega's, de klimaatmarsen, de samenwerking met de milieuraad, smoutebollen bakken voor de collega's...

Mogen acteren met de leerlingen van 4 STW tijdens de lessen expressie.

**Persoonlijk hoogtepunt van
dit schooljaar:**

Alle festiviteiten rond het pensioen van mijn papa, op reis met collega's, het feest voor m'n 30e en lid worden van een zelfplukboerderij.

Kunnen ervaren hoe creatief men leerlingen kunnen zijn in tijden van lockdown!

**Persoon van het jaar
2019-2020:**

Marc Van Ranst? :) Of Greta Thunberg voor het jaar 2019 voor het opstarten van de klimaatmarsen.

Jij daar, ja jij!

**Persoonlijk doel dat ik
meeneem uit de quarantaine-
periode voor in de toekomst:**

Ik besepte dat ik weinig weet over de thuissituatie van m'n leerlingen, dat moet anders. De fijne en nauwere samenwerking met de collega's tijdens corona wil ik ook graag behouden.

Laat het los!

**Dit wens ik iedereen toe voor
volgend schooljaar:**

Een vaccin tegen corona, betere presidentskandidaten voor de VS, een samenhangend Europa, een open geest, solidariteit, een warm nest, liefde voor het milieu en zin in engagement.

Een jaar vol plezier met elkaar en het meer leren genieten van de kleine dingen!

Ook dit schooljaar vroegen we enkele leerkrachten en ondersteuners wat hen het meest is bijgebleven van het afgelopen schooljaar of uit de actualiteit. Hierbij een overzicht van enkele (persoonlijke) memorabelemomenten uit het afgelopen jaar.

Anneleen Bossuyt

Leerlingbegeleider en graad-ondersteuner van de 3 de graad

Met mijn oudste zoon naar Inuk, een voorstelling van Studio Orka in het asielcentrum van Lint.

Helaas corona: het is duidelijk in de coronatijden dat veel mensen het heel belangrijk vinden “wanneer de kappers terug gaan mogen werken”

1 keer per week tussen de 45 à 60 km met de koersfiets fietsen

De laatste 100 dagen ;-)

Na mijn kruisbandoperatie terug meer en meer mogen sporten en bewegen.

Marc Van Ranst

Een minder drukke agenda hebben. Eens goed lachen en zwanzen met de vrienden en er met volle teugen van genieten.

Ik hoop dat iedereen gezond blijft en vooral veel interne rust opzoekt .

Karliën Heyman
Godsdienst

Het boek ‘Het verhaal van de dienstmaagd’ is mij het meest bijgebleven. De serie die daarop gebaseerd is, heeft me ook erg beziggehouden het afgelopen jaar.

Ik denk aan de bosbranden in Australië. Die bosbranden hadden een zeer grote impact op het leven van de mensen. Het coronanieuws heeft uiteraard ook mijn dagelijks leven bepaald.

Ergens in april heb ik besloten om na 4 jaar weer mijn loopschoenen aan te trekken. Met het bekende ‘start to run-programma’ raak ik stilaan weer in conditie.

Dit schooljaar begon mijn werkweek op woensdagochtend. Dus, elke woensdagochtend was ik zo blij dat ik de school binnenstapte! Er zouden nog veel leuke dingen gebeuren dit schooljaar...

Mijn leven is een aaneenschakeling van leuke ontmoetingen en boeiende babbels. Dit tegelijk met een druk gezin managen, is telkens opnieuw een hoogtepunt; bravo voor mezelf!

Greta Thunberg. In deze wereld gedomineerd door macht als jong meisje oproepen om verantwoordelijkheid op te nemen. Bewonderenswaardig!

Ik ga meer met de fiets op pad gaan. Ik stond ervan versteld wat ik allemaal ontdekt heb in mijn omgeving door met de fiets rond te rijden.

De leerkrachten zullen mogelijk wat meer leerlingen opvangen en bijwerken. Sommige leerlingen zullen wat onzeker zijn bij de start. Dat iedereen vol moet aan het nieuwe schooljaar begint.

Marjolein Cox
Aardrijkskunde

De serie Chernobyl vond ik goed, zeker in combinatie met de extra duiding in de documentaire ‘In de ban van Tsjernobyl’ van Jan Balliauw.

Ongetwijfeld het nieuwsbericht over de scholen die plots moesten sluiten half maart.

Verder dan trainen voor de urban trail ben ik niet geraakt, de trail zelf werd afgelast.

Veel kleine gelukjes: babbeltjes met collega’s, verwondering bij leerlingen, spaghettiavond bouwkamp en een vreugdesprongetje toen ik hoorde dat ik in mei terug in de klas mocht lesgeven na de lockdown.

Mijn metekindje dat voor het eerst naar school ging, de geboorte van mijn twee neefjes, de housewarming in mijn eigen appartement...

Alle wetenschappers die in de spotlights stonden, maar ook de vele onbekende gezichten in de zorg, supermarkt, transportsector, het onderwijs... Niet één persoon, maar de kracht van velen...

Meer genieten van de vrijheid die ik daarvoor misschien te veel als vanzelfsprekend beschouwde.

Een inspirerend en volledig schooljaar op de schoolbanken, zonder afstandslernen.

Teksten (die beginnen in magenta) inkorten aub

Annik Bervoets
Nederlands / PAV

Ivan Dockx
Godsdienst

**Beste boek/cd/film/tv-serie/
concert/theaterstuk dat ik dit
schooljaar gelezen/
beluisterd/gezien heb:**

Beste theaterstuk: 'Johnnyboy' met de leerlingen, persoonlijk 'Angels in America'.

Ik vond GR5 wel een boeiende tv-serie. Spanning, avontuur, drama, leed, verlies, verdriet, mysterie, de speurtocht naar de waarheid, doorzetting,... het kwam allemaal aan bod. Mooie hoofdrol ook voor Violet Braeckman.

**Meest bijgebleven nieuws-
item van dit schooljaar:**

Buiten het hardnekkige virus, de Panoreportage over geheime Instagram-netwerken. Zeer veront-rustend.

Misschien toch de eerste berichten rond de coronacrisis: toen het alsmäär duidelijker werd dat we hier toch niet aan zouden ontsnappen zoals eerst gedacht.

**Beste sportieve prestatie
van de afgelopen maanden:**

Je zou het me misschien niet aan-geven, maar een halve marathon in Antwerpen

Tijdens de lockdown ontdekte ik samen met vele anderen pareltjes in eigen streek, in mijn geval de mooie Kempen. Ik deed ook wel eens een fietstochtje maar dat bleef beperkt in aantal kilometers.

**Leukste schoolmoment
dit schooljaar:**

Ik had dit jaar een topklasje nl. 3OIA. Eén voor één toffe persoon-lijkheden bij elkaar. Het zijn echt schatjes van patatjes.

De waardering, de bewondering die je van je leerlingen krijgt. Ook de ontvangst van topopleider Jef Vermassen, zuster Jeanne Devos en Alain Remue van de cel vermiste personen: unieke leeransen en

**Persoonlijk hoogtepunt van
dit schooljaar:**

Niet echt een hoogtepunt. Het was een fijn jaar tot het virus zich be-moeide met het schoolleven. Leuke klasjes, leuke collega's...

**Ongetwijfeld de private audiën-
tie bij de koning.** De koning was zeer spontaan en leek echt veel vertrouwen in ons te hebben. Het hoogtepunt was toen de koning ons

**Persoon van het jaar
2019-2020:**

Steven Van Gucht. De man kan heel helder communiceren en dat is niet iedereen gegeven.

**Onze virologen, zij bleven een
vast ankerpunt** in deze crisis en trachtten telkens op een rustige, professionele wijze de bevolking in te lichten. Daarnaast denk ik ZEKER ook aan de mensen in de zorg die standvastig overeind bleven om de

**Persoonlijk doel dat ik
meeneem uit de quarantaine-
periode voor in de toekomst:**

Alles wat meer relativeren. Mijn gezin, familie, vrienden en collega's zijn belangrijk. Af en toe wat meer tijd voor mezelf reserveren.

**Nog meer genieten van de kleine
dingen des levens.** Minder mekke-
ren, klagen en zagen maar positief zijn en blijven. Als deze crisis ons iets zou geleerd moeten hebben, is dat toch dat bepaalde zaken

**Dit wens ik iedereen toe voor
volgend schooljaar:**

Dat we met z'n allen zo snel moge-lijk terug kunnen naar een 'normaal' leven.

Een zo normaal mogelijk schooljaar want ook op 1 september zal zeker nog niet alles het oude zijn. Dan denk ik ook aan leuke uitstappen, schoolbal, proclamatie, externe sprekers en dergelijke meer...

Robin Van Looveren
Aardrijkskunde /
godsdienst

Beste film: 'Vive La France' een film van 2013 die ik dit jaar mocht ontdekken, gaande over de eigenheid van een land, cultuur en de onzin van de grenzen.

De grote bosbranden van Australië met de lugubere beelden van dode dieren.

Start to run (euh tot aflevering 8) en dit omdat mijn zoon die marietische wetenschappen studeert dit verplicht moest doen van zijn LO leerkracht (hij moest hiervoor een buddy hebben uhm-uhm....)

Uitstap met 4STW naar het Land van Saefthinghe, ... een lekker modderbadje!

De vele nieuwe vrienden die ik heb leren kennen in een Duitse campingclub.

De wolf die ik in Itegem zag lopen en die later in het nieuws werd opgepikt, ongelooflijk dat deze zo dicht bij mijn huis passeerde!

Ziedewel dat ik gelijk had.... mondmaskers zijn niet asociaal

Alles komt goed

Marc Schaepherders
Godsdienst / Nederlands

Ik vond 'Green book' (filmforum 2de graad) wel een heel goede film. Hij beschrijft heel goed hoe mensen graag onderscheid maken in het behandelen van wie anders is. Het voorval met George Floyd en alle protestuitingen die daarop volgden,

Wat mij blijft, zijn de vele nieuw-sitemen met Donald Trump in de trieste hoofdrol. Het bewijst nogmaals dat mensen vaak kiezen voor wie het hoge woord voert, voor wie anderen "klein" houdt. Dat zien we eveneens bij ons in de politiek én

Als sportliefhebber was er de laatste maanden weinig om aan je trekken te komen. Voor mezelf was het een heel aangename vaststelling om te merken dat ik zonder enige voorbereiding op mijn zestigste

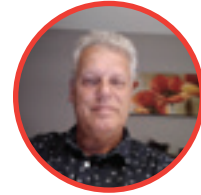
Er was geen bouwkamp dit schooljaar vanwege de coronacrisis, maar zelfs de gedreven inzet van de bouwkampgroep-zonder-bouw-kamp voor alle randactiviteiten was op zich al hartverwarmend. ELK

De talloze keren in een schooljaar dat ik mag merken dat veel jongeren heel mooie waarden in zich dragen: dankbaarheid, empathie, gevoel voor rechtvaardigheid, en-

Alle mensen die niet op de voorgrond treden, maar die het beste van zichzelf geven voor anderen (en zo zijn er óók op het SJI heel wat!)

Voor mezelf heb ik geen nieuwe doelen, maar dat je alles in voldoende mate moet relativeren, werd nog maar eens heel duidelijk in deze crisisperiode.

Ik hoop voor iedereen dat het schooljaar een zo normaal mogelijk verloop kent. Voor mij wordt het mijn laatste ... Hopelijk een mooie herinnering. Zelf heb ik altijd zo ontzettend veel deugd gehad aan mijn

Herman Lynen
Nederlands / geschiedenis /
godsdienst

Peaky Blinders: Fantastische mix tussen geschiedenis, corruptie, proletariaat, vakbonden en politie-serie. Vanaf minuut 1 pakkend. Typische arbeiderswijk/woningen van 100 jaar geleden waar de werkgever nog de plak kon zwaaien!

De soap rond de brexit of no-deal brexit enzovoort. En daarbij aansluitend het failliet van het eenge-maakte Europa dat tijdens deze grootste crisis ooit, machteloos aan de kant stond en toekeek. Alsof een virus stopt aan de grens?!?

De kwalificatie van de Belgian Cats voor de O.S. En in het bijzonder dan de prestatie van Emma Mees-eman die uitgeroepen werd tot Beste Speelster van de WNBA.

De nieuwjaarsreceptie en de voorbereidingen ervan. Met een nieuw team zijn we 2 jaar geleden gestart met deze nieuwe formule en hopelijk kunnen we in januari 2021 opnieuw vrolijk samen aan de slag!

Moeilijk te verwoorden omdat ik algemeen moet blijven. Maar een leerling zover meekrijgen in het verhaal van onze school, dat hij op 6 maanden tijd geleerd heeft

Sophie Wilmès: Ik kan honderden bladzijden kritiek geven op de hele corona-aanpak en de communicatie van de veiligheidsraad. Maar het is de meest ondankbare taak die je iemand in zijn/haar schoot kan werpen, denk ik...

Knuffel elkaar en iedereen die je graag hebt, dagelijks. Want het Woord van het Jaar is voor mij al duidelijk: huidhonger.

Geen smetvrees.

Zwaaiden af

🎓 6AIT

Achteraan: Amber Paridaens - Yannick De Kuyscher - Joran Wouters - **Vooraan:** Ine Pauwels - Margot Van de Vondel - Mevr. D. Van Der Stocken - Charlotte Van Caillie - Matthew Blockx.

🎓 6ECMT

Achteraan: Claudia Van Paemel - Kevin Wijckmans - Maxim Massart - **Midden:** Mevr. A. Swaelen - Jill Bejstrup - Julie Van Bulck - Manon Swaelen - Jana Baan - Nyssa Willekens - **Vooraan:** Dimitri Rodyns - Yens Servaes - Henri Janssens - Matthias Persijn - Altin Shala - Marwa El Gayati.

🎓 6HW

Achteraan: Stef Van der Auwera - Zoé Anthonis - Evy Pijnenburg - Julie Van Aelst - Anouck Hens - Jörg van den Broeck - **Vooraan:** Sammy Deprins - Linde Ceulemans - Caro Van Bulck - Maxime Maes - Leen Van Heurck - Lisse Maquoi - Julie Schrooyen - Mevr. M. Geuens.

🎓 6IN

Achteraan: Mevr. B. Gryp - Roy Cohen - Thibault Puimège - Elias Goeman - Waut Schepens - Noah Noppe - Noah Van Crombruggen - **Vooraan:** Kai Ekkart - Vipaporn Krumklang - Jeroen Hellemans - Ian Nauwelaerts - Zeno Van Leemput - Sander Van Beeck - Mevr. M. Enkels.

2019/2020

🎓 6MRV

Achteraan: Mevr. A. Beyens - Joni Poelmans - Kimberly Van Wolvelaer - Yusra Ouamari - Léa Donck - Naomi Knockaert - **Vooran:** Chaimae Bouhank - Gabriela Cudowska - Nianza Salma Matuidi - Jasmin Sardalova - Jill Beukelêers - Beau Blockmans - Amber Van Der Velde - Mevr. K. Diepvens.

🎓 6OC

Achteraan: Chloë Pressman - Maxime Robert - Tatiana Van Sant - Alessandra Rinaldo - Djunaida El Barjeraji - Mevr. L. Sels - **Vooran:** Jochen Verreth - Zarema Balaeva - Laura Van Menxel - Kato De Paepe - Donjeta Cakutaj - Femke Michiels - Mevr. N. Scheirens.

🎓 6OMA

Achteraan: Renzo Clement - Roel Eycken - Senne Heyen - Samuel Marichal - Manon Van Namen - Iman Slimani - Romain Hertoghe - **Vooran:** Mevr. M. Ichau - Kevin Swinnen - Alexia Ulrix - Maxime Leysen - Benedicte De Bock - Lien Van den Bergh - Kato Galindo.

🎓 6OMB

Achteraan: Arnaud Kennes - Arthur Heeren - Milan de Kok - Thomas Smits - **Midden:** Dhr. T. Gielkens - William Istas - Hadrien Le Clef - Mathias Hoet - Kevin Timis - Maxim Spruyt - Jules Toebosch - **Vooran:** Maurice Vincentelli - Rani Leytens - Lisa Damad - Evi Claes - Lucas Marichal - Bel Kasseem Balde - Mevr. S. Van Cantfort.

Zwaaiden af

🎓 6ORA

Achteraan: Younes Toelants - Mohammed Messaoudi - Senne Hendrickx - Matt Huybrechts - Yljas Kadaev - **Vooraan:** Dhr. D. Heirweg - Maykel Chodar Rezaie - Claudia Krzosek - Chelsey Van Eynde - Anaïs Thonon - Faisal El Mehtouchi - Sidney Claes - Niet op de foto: Thomas de Haan.

🎓 6ORB

Achteraan: Maarten Van Assche - Robbe Van den Wyngaert - Nicolas Hollanders - Adi Lokvancic - Bas Sandführ - Margo De Laet - **Vooraan:** Sanae Kiouah - Eren Ergin - Domien Vranckx - Sam Van Leuven - Timothy Buytaert - Pablo Ullens de Schooten - Mevr. D. Somers.

🎓 6STWA

Achteraan: Zoj Racaj - Lenka Van Geffen - Juliette Bonnez - Zoë Hens - Babette van Aalst - Mila Collignon - **Midden:** Mevr. T. Martens - Louiza Avtenyeva - Harrison Hakizimana - Katja Verbelen - Vincent Quintiens - Kevin De Rouck - Mevr. E. Verlinden - **Vooraan:** Chamairo Hersilia - Jordy Convents - Lise Verheyen - Lies' I Beyers - Marie Ratinckx - Sanne Meyssen - Maïthé Van Dyck.

🎓 6STWB

Achteraan: Jonah Thijs - Loeka Smets - Alexe Verbrugge - Anita Azemi - Nina Wuyts - Zoë Robaye - **Midden:** Mevr. K. Van den Audenaerde - Juliana Maas - Siah Celis - Lexina Duprez - Lonit Swiers - Liesl Meel - Lynn Hoydonckx - **Vooraan:** Stijn Servaes - Senne Van Bouwel - Manou Hardy - Jana Minnebo - Nina Ernst - Mevr. E. Olyslaegers - Milan Wuyts.

2019/2020

🎓 6STWC

Achteraan: Kyra Nauwelaerts - Yoni Van Boeckel - Nina Poels - Anouk Haesen - Cato Van Antwerpen - Myrthe Rogmans - Dhr. K. Brouwers - **Midden:** Astrid Destoop - Lauren Vanhaele - Danica Debrouwere - Julie Dom - Eline Cox - Mevr. C. Van Driessche - Mathias van Rosendaal - **Vooraan:** Lauranne D'hondt - Rosa Van Eupen - Aline Pauwels - Camille Ooms - Lina Nauwelaerts - Ines Van Hamme - Ayuub Abdi.

🎓 6STWD

Achteraan: Luka Coenen - Mattijs Nagels - Ronin Torfs - Sacha Glass - Mevr. L. De Bruyn - Mevr. L. Van Cauwenberghe - **Midden:** Sophie Dekeyser - Eline Mermans - Clara Declercq - Caroline Robyn - Margo Forceville - Emma Van Cauwenbergh - Laura Swaelen - **Vooraan:** Maité Peetermans - Elisa Willemsens - Brintly Dias - Merel De Vos - Beau Van Elewijck - Loïc Vandenbogaerde - Axel De Mondt.

🎓 6STWE en 6CM

Achteraan: Cedric Van Den Abbeele - Michiel Torfs - Jasper Vanneuvillie - Quentin - Thibaut - Hanne Franquet - Marieke Cools - - **Midden:** Dhr. P. Genin - Mevr. C. Claes - Caroline Smits - Ona Evens - Femke Jacobs - Saartje Bauwens - Joyce Peeters - Evelyne Cherepanova - **Vooraan:** Mevr. D. Timmermans - Amber Van de Putte - Ans Schoepen - Kaat Van Genechten - Lut Van den Heuvel - Ella Mestdagh - Charlotte Symons - Sasha Van den Bossche - Axana Mannetstätter.

🎓 6WEWI

Achteraan: Kylian Guldentops - Megan Van den Bril - Sofie Peeters - Cammi Van Calster - Katleen Claesen - Alec Wuyts - Yannick Serrien - **Vooraan:** Dhr. T. Hofkens - Kelly Van den Brande - Stien Barbier - Saar Schrijvers - Seth Truyens - Shanni da Cunha e Silva - Maxim Tmimi.

Zwaaiden af

🎓 7BSA

Achteraan: Jaron Vernieuwe - Yannick Cabus - Gaëtan Janssens - Maxim Hoeckx - Cedric De Spiegeleire - **Vooraan:** Mevr. M. Verbessem - Alessia Burton - Dante Requena - Levi Mannaerts - David Matanda-Ma-Temu - **Niet op de foto:** Sibel Elmali - Brahim El Gayati.

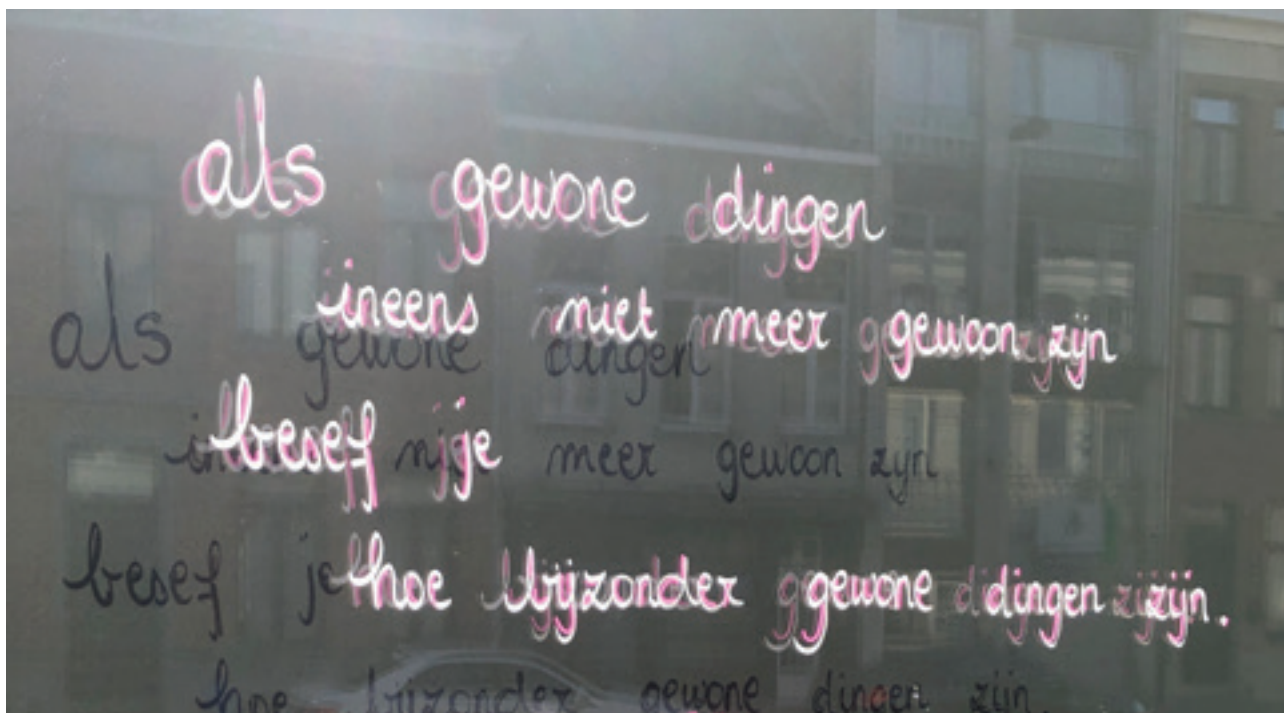
🎓 7BSB

Achteraan: Rémi Scholliers - Viktor Revutskyy - Léon Selosse - Jason Vanhout - Axel Leclair - **Vooraan:** Dhr. T. Schuddinck - Jonas Rutter - Resy Put - Nynke Brouwers - Karin Priem - Lance Wils - Igor Vinck - Niet op de foto: Heidi Atija.

🎓 7MT

Achteraan: Mevr. E. Tuyteleers - **Vooraan:** Kelly Rijckmans - Chloé Struyf - Kim Bormans - Jill Bal - Jorgé Peeters.

Toen in het begin van het jaar aangekondigd werd dat 'gewoon' ons kernwoord van het schooljaar zou zijn, kon niemand voorspellen hoe 'ongewoon' het jaar zou worden. Maar deze foto bewijst dat er voor dit speciale jaar geen beter kernwoord gekozen had kunnen worden.

